

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

20. ČÍSLO / XVI. ROČNÍK

9 Kč (12Sk)

18. KVĚTNA 2008

Z obsahu:

Ohlédnutí za významnou cestou do USA

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
30. dubna 2008
- strana 2 -

Pane, nyní jednej Ty!

Blahoslavená Maria
Gabriela od Jednoty
(1914-1939)
- strana 4 -

Evropské dědictví a evropská budoucnost?

Arcibiskup Edmond
Farhat, apoštolský nuncius
v Rakousku
- strana 6 -

Pornografie pustoší duše a zatemňuje pohled na Boha

Urs Keusch
- strana 7 -

Život je drahocenný

Msgre Philip Reilly
- strana 8 -

Jak to bylo s Galileem Galileim

Vladislav Běhal
- strana 11 -

„Santa Maria“ objevuje Nový svět

- strana 12 -

Stavění „máje“

- strana 12 -

José de Ribera: Nejsvětější Trojice

I když uplynulo již několik dnů od mého návratu, chci nicméně věnovat dnešní katechezi jako obvykle apoštolské cestě, kterou jsem vykonal k Organizaci spojených národů a do Spojených států amerických ve dnech 15. – 21. dubna. Především chci vyjádřit upřímné poděkování biskupské konference Spojených států a také prezidentu Bushovi, že mě pozvali a připravili mi vřelé přijetí. Ale své „děkuji“ bych chtěl rozšířit na všechny ty, kteří mě přišli ve Washingtonu a v New Yorku pozdravit a projevit svou lásku k papeži, anebo kteří mě provázeli a podporovali modlitbou a přinášením svých obětí. Jak známo, příležitostí k mé návštěvě bylo dvousté výročí zřízení metropole v první diecézi v této zemi v Baltimore a založení biskupského stolce v New Yorku, Bostonu, Filadelfii a v Louisville. Při této typicky církevní příležitosti jsem měl to potěšení navštívit poprvé jako Petrův nástupce milovaný národ Spojených států amerických, abych upevnil katolíky ve víře, obnovil a podpořil bratrství všech křesťanů a hlásal všem poselství „Krista, naší naděje“, jak znělo motto této cesty.

Přijetí u prezidenta

Při setkání s panem prezidentem v jeho rezidenci jsem měl příležitost vzdát hold této velké zemi, která je od počátku budována na základě šťastného spojení mezi principy náboženskými, etickými a politickými a která nyní představuje platný příklad zdravé laicity, v níž náboženský rozměr ve svých rozmanitých projevech je nejen tolerován, ale zhodnocen jako „duše“ národa a záruka práv a povinností člověka. V takové situaci může Církev svobodně rozvíjet své misijní poslání hlásání evangelia lidského rozvoje a také „kritického svědomí“ a přispívat tak k budování společnosti hodné lidské důstojnosti a současně stimulovat zemi, jakou jsou Spojené státy, na niž se všichni

Ohlédnutí za významnou cestou do USA

dívají jakožto na předního aktéra mezinárodní scény vzhledem ke stále nezbytnější a naléhavější globální solidaritě a vzhledem k trpělivému dialogu v mezinárodních vztazích.

Závažné setkání s biskupy

Přirozeně ústředním bodem setkání s biskupy, které jsem měl v národní svatyni Neposkrvněného početí ve Washing-

tonu, bylo poslání a role církevního společenství. V rámci liturgie nešpor jsme chválili Pána za cestu, kterou vykonal Boží lid Spojených států, za horlivost jeho pastýřů a za horlivost a velkodušnost jeho věřících, která se projevuje vysokým a otevřeným hodnocením víry a četnými charitativními a humanitárními iniciativami doma i v zahraničí. Současně jsem podpořil své spo-

lubratry v biskupské službě v jejich nesnadném úkolu zasévat evangelium ve společnosti poznamenané mnoha protiklady, které ohrožují i samotnou soudržnost katolíků a kléru. Dodal jsem jim odvahy, aby dali slyšet svůj hlas k aktuálním mravním a sociálním otázkám a formovali věřící laiky, aby byli dobrým „kvasem“ v občanské společnosti, počínaje základní buňkou, jakou je rodina. V tomto směru jsem je vyzval, aby zdůrazňovali, že svátost manželství je dar a nerozlučné poslání uzavřené mezi mužem a ženou, přirozeným prostředím pro přijetí a výchovu dětí. Církev a rodina společně se školou – zvláště s tou, která má křesťanskou inspiraci – musí spolupracovat a nabízet mladým lidem solidní mravní výchovu, ale v tomto úkolu mají velkou odpovědnost také činitelé komunikace a zábavy. Při myšlence na bolestné případy sexuálního zneužívání nezletilých, kterého se dopustili posvěcení služebníci, chtěl jsem vyjádřit biskupům svou blízkost a povzbudit je v úkolu zahojit rány a posílit jejich vztahy ke kněžím. Když jsem odpovídal na některé otázky, které mi biskupové položili, zdůraznil jsem některé důležité aspekty: vnitřní vztah mezi evangeliem a „přirozeným zákonem“, zdravé pojetí svobody chápané a uskutečňované v lásce; církevní dimenzi křesťanské zkušenosti, naléhavost hlásat novým způsobem zvláště mládeži „spásu“ jakožto plnost života a vychovávat ji k modlitbě, ze které klíčí velkodušné odpovědi na Pánovo volání.

Problémy výchovy mládeže

Při velké a slavnostní liturgii v Národním parku stadionu ve Washingtonu jsme svolávali Ducha Svatého na celou Církev ve Spojených státech, aby pevně zakotvena ve víře předané od

Pokračování na str. 10

Editorial

Slavnost Nejsvětější Trojice svým způsobem uzavírá nejpodstatnější část církevního roku. Doprňuje se v ní sebezjevení Boha a představuje nám jakoby „se zpětnou platností“ podstatný klíč k pochopení a ocenění všech stěžejních událostí dějin spásy, které jsme si od začátku adventu až do Letnic postupně připomínali.

Nejdříve se nám představil Hospodin, který se nesmířil s tím, že jeho milovaní tvorové upadli vlastní vinou do neštěstí a připravili se tak o blažený úděl, pro který byli stvořeni. Pak se nám představil Mesiáš, který vzal na sebe naše hříchy a podstoupil jménem všech trest, aby nám zajistil odpuštění. Hospodin dal jasně najevo, že přijal jeho oběť, když ho slavně vzkřísil z mrtvých. Když se pak Mesiáš vrátil na nebesa, nastoupil na jeho místo Utěšitel, aby nás všechny učil, jak čerpat užitek z Kristovy oběti a pomáhal nám dosáhnout tak původního cíle. Tento Duch pravdy a světla nám pak umožňuje nahlédnout do tajemství, kdo jsou tyto Tři, a zjevuje nám, že jsou vlastně Jeden. Toto překvapující tvrzení o platnosti pravdivosti rovnice $3 = 1$ se vymyká lidské logice a zkušenosti, staví člověka před dilema buď to ji apriori zavrhnout, anebo

připustit, že existuje ještě jiný, vyšší řád, než je ten, ve kterém se pohybujeme a který si svět zvykl pokládat za jediné samozřejmé, takže se snaží všechno mu podřídít.

Když narazíme na něco, co nechápeme a do čeho „nevidíme“, nedá nám to klid, dokud do toho nepronikneme. A není to pouze z touhy po poznání, ale především z touhy všechno ovládnout a podrobit si. Byli bychom nejraději, kdybychom mohli stát nade vším. Tato lidská touha po suverenitě nekapituluje často ani před Bohem. I představu nejvyšší bytosti se lidé snaží přizpůsobovat svým měřítkům. Zvláště výrazně se to projevuje na božstvu řeckořímského Olympu, ale týká se to prakticky všech „vymyšlených bohů“. Jediný pravý Bůh se však vyznačuje právě takovou charakteristikou, jakou si žádný člověk nemohl vymyslet a přisoudit mu ji a před kterou se musí jen v úctě sklonit: jediný pravý Bůh je ten a jen ten, který je **JEDEN VE TŘECH OSOBÁCH**.

Slavnost Nejsvětější Trojice by proto pro nás měla být současně **slavností pokory**. Tento pojem u většiny lidí vyvolává nepříjemnou představu jakéhosi sestupu pod hranici vlastní důstojnosti. Skutečnost je

Pokračování na str. 13

Tajemství Božího života

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní slavnosti

Tak Bůh miloval svět, že dal svého Syna.

Vyprav se za Mistrem spolu s židovským předákem Nikodémem. Tento farizej poznává, že zneuznání, kterého se Ježíšovi dostává od jeho vrstevníků, je plodem předsudků a zaujatosti. Nikodém překonal předsudky, ale nezbavil se strachu z veřejného mínění. Proto přichází tajně pod pláštěm noci, ale se srdcem, které upřímně hledá pravdu. Jak uvidíš, Ježíš ho za jeho opravdovou snahu odmění tím, že mu poodhalí tajemství o vnitřním Božím životě. Zkoumej cestou sám sebe, nakolik se dokážeš vymanit z nátlaku zevšeobecnělých názorů a postojů a dát přednost upřímnému hledání pravdy u nejvlastnějšího pramene. Pravda nezáleží na množství těch, kteří se na ní shodují, ale na věrohodnosti pravého svědka. A tím je Ježíš Kristus.

Nikodém nezačíná rozhovor otázkou, ale vyznáním: *Víme, že jsi přišel od Boha a že Bůh je s tebou.* Ale Ježíš dobře ví, že tento upřímný Izraelita by se především rád dověděl něco bližšího o Božím království, a sám mu vychází vstříc. Jelikož mluví se vzdělaným učitelem, může mu svěřit něco, co zatím nikomu nesdělil: skutečné Boží království není z tohoto světa, ale je ve zcela jiné rovině bytí a života. Vstoupit do této roviny je možné jediné novým zrozením. Ale pro Ježíšova hosta, který zatím myslí jen v lidských kategoriích, se něco takového zdá nepochopitelné. Nevzdávej se však a neodcházej, jestliže hned neporozumíš. Už jen to, že můžeš být přítomen rozhovoru o tak velkém tajemství, je vzácným Božím darem. Neodmítej takový dar jen proto, že se ti zdá těžší, než můžeš unést.

Soustřeď se na Ježíšovo vysvětlení.

Aby ses narodil pro nový život, nemusíš se vrátit do matčina lůna, ale musíš se ponořit do křestní vody. Ta je svátostným znamením **vnitřního znovuzrození z Ducha Svatého**. Je to tentýž Duch, z něhož Matka Boží počala Božího Syna. A tak život, pro který se rodiš křtem, je tentýž božský život, je to život v Bohu a s Bohem.

Máš právo se zeptat spolu s Nikodémem: *Jak se to může stát?* Především si uvědom, že skutečnost, o které Pán mluví, přesahuje všechny tvé dosavadní představy i všechny tvou zkušenost. Kdyby ses chtěl pohybovat jen v tom, co ti připadá jasné a sa-

mozřejmě, pokoušel by ses oklestit Boha a jeho tajemství tak, aby se vměstnal do lidské omezenosti. Musíš se rozhodnout, zda budeš nadále více spoléhat jen na své poznání a zkušenost, nebo začneš stavět na věrohodném svědectví Božího Syna. *On mluví o tom, co zná, a dosvědčuje to, co viděl.* Je to zkušenost a poznání *Syna člověka, který sestoupil z nebe*, kde od věčnosti přebýval v Otcově lůně.

Ježíš dobře ví, že nemůžeš zde na zemi proniknout svým poznáním k podstatě a nesmírné hodnotě darované účasti na Božím životě, proto ti nabízí, abys ho zhodnotil podle **ceny**, jakou za něj platí sám Bůh: *Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozrozeného Syna, aby nikdo, kdo v něho věří, nezhynul, ale měl věčný život.* Pro tento vznešený a věčný život, jehož máš být spoluúčastníkem, se angažuje Bůh celou svou trojjedinou bytostí: **Otec**, který tě stvořil, obětuje svého jednorozrozeného Syna; **Syn** bude pro tebe povýšen na dřevo, aby se **Duch**, zdroj Božího života, mohl stát i tvým životem. Jak vidíš, této nejsvětější a nejtědřejší Trojici od věčnosti nic tak neleželo na srdci jako touha mít tě u sebe a v sobě, v samém lůně věčného Božího života.

I kdyby se ti však sebevíce zdálo, že už to chápeš, nemyl se, stojíš ve skutečnosti sotva na prahu předtuchy závatné skutečnosti, kterou ti Bůh připravil a která tě očekává, aby tě jednou sytila a blažila po celou věčnost. Zatím nemáš jinou možnost, než říct a vyznat: **Věřím a přijímám.** Bez této víry, která dobrovolně souhlasí a přijímá, nemohl by pro tebe udělat nic, i navzdory všemu, co pro tebe již podstoupil. Kdo nepřijímá, *sám se odsoudil*, protože dává přednost tmě, odvrací se od *Světla* a jeho skutky nemohou být dobré.

Myslíš však, že bys mohl dostat velkodušnější a výhodnější nabídku? Myslíš, že by za tebou mohl přijít někdo větší, než tento *Bůh tak milosrdný a milostivý, Bůh velké lásky a věrnosti?* Komu bys chtěl dát přednost před touto přesvatou Trojicí, která je nejen plností bytí a života, ale která ti ze své plnosti dala i tvůj život a tvé bytí a nyní k tobě posílá Syna s nabídkou věčné adopce do vznešené Boží rodiny?

Poděkuj božské Trojici za její lásku, poděkuj za dar víry, který ti umožňuje překročit svou lidskou malost a omezenost a spojit se s ní. *Žij v tomto nejvznešenějším společenství radostně, zdokonaluj se, a milost Pána Ježíše Krista, láska Otcova a působení Ducha Svatého bude stále s tebou.*

Bratr Amadeus

Liturgická čtení

1. čtení – Ex 34,4b–6.8–9

Mojžíš časně ráno vstal a vystoupil na horu Sinaj, jak mu přikázal Hospodin; v ruce měl dvě kamenné desky.

Tu sestoupil Hospodin v oblaku, (Mojžíš) se tam vedle něho postavil a vzýval Hospodino jméno. Potom (Hospodin) prošel kolem něho a zvolal: „Hospodin, Hospodin, Bůh milosrdný a milostivý, shovivavý, velmi laskavý a věrný!“

Mojžíš se rychle vrhl k zemi, klaněl se a řekl: „Pane, jestliže jsem našel u tebe milost, ať jde Pán uprostřed nás. Ano, je to lid tvrdě šíje, ale odpuť naši vinu i náš hřích a přijmi nás jako dědictví.“

2. čtení – 2 Kor 13,11–13

Bratři, žijte radostně, zdokonalujte se, buďte přístupní napominání, buďte svorní, žijte v pokoji, a Bůh, dárce lásky a pokoje, bude s vámi. Pozdravte se vespolek křesťanským políbením. Pozdravují vás všichni věřící. Milost Pána Ježíše Krista, láska Boží a společenství Svatého Ducha s vámi se všemi!

Evangelium – Jan 3,16–18

Ježíš řekl Nikodémovi: „Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozrozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezhynul, ale měl život věčný. Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen. Kdo v něho věří, není souzen; kdo nevěří, už je odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozrozeného Syna Božího.“

P. PIO VYSTAVEN

V kryptě kapucínské kostela v San Giovanni Rotondo je nyní vystaveno tělo P. Pia, opatřené silikonovou maskou, která věrně zachycuje jeho rysy. Jinak je celé tělo včetně rukou zakryté hábitem. Světec byl ze svého hrobu vyzdvížen po čtyřiceti letech. Skleněnou rakev vytvořil gruzínský umělec Guy Georges Amachoukeli. P. Pio se těší velkému zájmu poutníků. Ohlásilo se jich již 690 000 pro období do letošního července.

Pane, nyní jednej Ty!

Blahoslavená Maria Gabriela od Jednoty (1914–1939)

Kdo byla Maria Gabriela od Jednoty?

Mnoho čtenářů si položí tuto otázku. Ale i já jsem si ji kladl, až mi nedávno někdo otevřel oči a odhalil moji neznalost.

Snad to způsobila také krátkost jejího života (1914–1939), skutečnost, že nenapsala nějaká vynikající teologická díla, která by měla vliv na Církev, ani nezaložila nějakou společnost či kongregaci, která by ji uchovávala v paměti. Neobjevila se před televizními kamerami. Nicméně Církev ji prohlásila v roce 1983 za blahoslavenou, tedy za vzor pro mnoho jiných, a to pouhých 44 let po její smrti. To se nestává často, zvláště když vezmeme v úvahu, jak těžkopádně katolická církev postupuje v takových záležitostech.

Blahoslavená Maria Gabriela však svou svatostí, která uzrála za pouhých 25 let, získala několik prvenství. Je to první svěťice, která vzešla z řad italské Katolické akce, a také první svěťice mezi mládeží ze Sardinie. Ale její připomínka v Církvi bude vždy spojena se službou, jakou prokázala jednotě křesťanů, a to obětí svého života za sjednocení křesťanů. Proto také byla prohlášena blahoslavenou v den modliteb za jednotu křesťanů (25. ledna 1983).

Radikální změna v 18 letech

Maria se narodila 17. března 1914 v Dorgali, velkém zemědělském a turistickém středisku na východním pobřeží Sardinie. Matka se jmenovala Kateřina Cucca a otec Marcantonio Sagheddu byl pastýřem ve službách bohatého vlastníka. Narodila se v rodině, která měla již dva syny a dvě dcery a další tři děti se narodily po ní. V tu do-

bu se ještě rodině dařilo poměrně dobře, ale brzy zavál ledový vítr. V pěti letech ztratila jednoletého bratříčka a rok nato i otce, který se nedožil ani padesátky. V roce 1932 zemřela její sestra

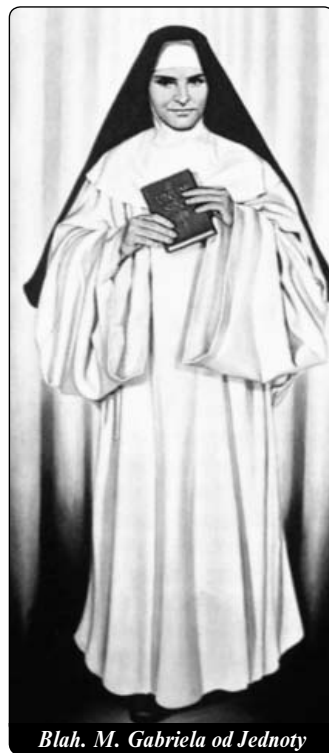
Maria před vstupem do kláštera

Jana Antonína, která se narodila krátce po ní. Takové rodinné tragédie buďto člověka na celý život zraní, anebo přispějí ke zrání charakteru. Paní Kateřina

měla pevný charakter, nedala se zlomit, ale přinášela velké oběti, aby zachovala svou rodinu.

Maria byla od dětství pevného charakteru, někdy svěhlavá a umíněná, občas až tvrdá. Vždy dosáhla toho, co chtěla. Byla nadaná, do školy chodila ráda a měla dobrý prospěch, zvláště v matematice. Bohužel nemohla školu dokončit a musela nastoupit do zaměstnání, aby pomohla uživit sourozence.

Ve farnosti svaté Kateřiny Alexandrijské v Dorgali byla početná skupina Katolické akce. Bylo by takřka logické, že do ní vstoupí i Maria. Ona však pozvání opakovaně odmítala. Snad se necítila hodna a také plně nechápala smysl této aktivity. Ale v roce 1932 se jí nečekaně otevřely oči a Maria požádala o přijetí do skupiny KA. Právě duchovně dozrávala. Velmi prohloubila svou mariánskou úctu, byla velkou ctitelkou svatého růžence, ale nejvíce Inula k Ježíši Kristu, středu veškeré katolické spirituality. Ten, kdo ji znal, ihned poznal zásadní změnu, která u ní nastoupila. Nebyl to nějaký psychologický zásah, ale myšlenka zasvětit se Kristu Králi v řeholním životě. Jak sdělila jednomu z příbuzných rok

Blah. M. Gabriela od Jednoty

před velkým krokem, chtěla patřit vždy a zcela Bohu.

Neměla přesnou představu, kterou řeholi by si měla zvolit, jen se chtěla zcela zasvětit Bohu, a všechno ostatní bylo podružné. Její zповědník a duchovní vůdce farář don Basilio Meloni jí doporučil, aby vstoupila k trapistkám.

Půda již byla dobře připravena a zúrodněna. Maria totiž nebyla první v Dorgali, kdo opustil svět a odešel do kláštera. Přijala návrh ihned a s velkou ochotou. Jiní ji předešli a jiní následovali v tom, že darovali svůj život zcela Bohu. Dorgali bylo v té věci místem velice velkodušným vůči Církvi.

Můj život pro jednotu křesťanů

Nadešel den velkého rozhodnutí. Maria vstoupila do kláštera trapistek v Grottaferrata nedaleko Říma 6. října 1935. Přijala jméno Maria Gabriela (jako vzpomínku na tajemství Zvěstování, o kterém často rozjímala). 13. dubna následujícího roku slavila svou obláčku. Příbuzným napsala: „Modlete se za mne, abych zůstala vždy věrná svým povinnostem a mé řeholi a vždy ko-

V prostotě svého srdce...

Všechno Ti radostně obětuji, Pane. Tys mě ráčil povolát k sobě a já přicházím s radostí k Tvým nohám. V den, kdy oslavuji své kralování, chceš učinit svou ubohou služebnicí královnou. Děkuji Ti z celé své duše a složením svatých slibů se Ti zcela odevzdávám.

Dej, Ježíši, abych zůstala věrná svým slibům a abych si nikdy nevzala zpět to, co Ti tento den odevzdávám. Přijď a kraluj v mé duši jako Král lásky. (...)

Ježíši, obětuji se Ti ve spojení s Tvou Obětí, a ačkoliv jsem nehodná a nejsem nic, doufám pevně, že božský Otec shlédne se zalíbením na moji malou oběť, protože jsem spojena s Tebou a dala jsem všechno, co je v mé moci.

Ježíši, požij mě jako malou hostii lásky pro svoji slávu a za spásu duší. Věčný Otče, ukaž, že tento den Tvůj Syn jde na svatbu, aby upevnil své kralovství ve všech srdcích, aby Ho všichni milovali a jednali podle Tvé božské vůle.

Dej mi to, co potřebuji, abych byla pravou Ježíšovou nevěstou.

Slavnost Krista Krále 1937, po řeholních slibech

nala Boží vůli, nikdy ho neurazila, a tak celý život žila šťastně v jeho domě.“

Během svého krátkého řeholního života se vyznačovala vždy tím, že se snažila co nejvíce poznat Boží lásku, vlastnost, kterou by se měl vyznačovat každý křesťan: stále myslela na svou úplnou lásku ke Kristu, ženichu své duše, a připravovala se na věčné zasnoubení s ním. Nemenší byla její úcta k Panně Marii. Kdykoliv jen mohla, modlila se růženec.

Další její vlastností byla neprostá poslušnost k představeným a upřímná úcta k nim. Jednoho dne napsala: „Nic lepšího jsem si od svých představených nemohla přát.“ Kdykoliv byla za něco napomenuta, uznávala své chyby se slavným přiznáním: „Mea culpa.“

Rok 1937 byl v jejím životě rozhodující. O Slavnosti Krista Krále složila řeholní sliby a tak se veřejně odevzdala Církvi jako úplná oběť. Jednoho dne napsala: Pane, v prostotě srdce se Ti s radostí zcela obětuji... Děkuji za to z celého srdce a složením svatých slibů se Ti zcela odevzdávám. Dej, abych zůstala vždy věrná svým slibům...“

Druhou událostí bylo zahájení Týdne modliteb za jednotu křesťanů, který iniciovali Francis Wattson a Paul Couturier.

Bylo to v roce 1938, když matka Badessová četla sestrám výzvu opata Couturiera „Všeobecná modlitba křesťanů za jednotu křesťanů“. Tato slova našla rozhodující ohlas u Marie Gabriely, hluboce na ni zapůsobila. Především cítila jasné pozvání, aby se Bohu zcela obětovala v této vznešené záležitosti. Abatyše řekla sestrám, že již existují oběti života na tento úmysl. Když však dobrá matka představená, která vzbudila v klášteře tak velkou horlivost v modlitbě za jednotu křesťanů, uslyšela o úmyslu Marie Gabriely, měla nejdříve pochybnosti. Bylo třeba dobrého rozlišování. Nejedná se jen o přechod-

ný vzlet? Není to jen okamžitě vzplanutí? Vyzvala proto sestru, aby všechno znovu zvažila a mnoho se modlila.

Po několika dnech se Maria Gabriela vrátila a sdělila abatyši s dojetím: „Zdá se mi, že Pán to ode mne žádá, a cítím se k tomu pužena, aniž bych to sama vyhledávala.“ Matka abatyše odpověděla: „Neříkám ani ano, ani ne. Svěřte se do vůle Boží.“ A doporučila jí, aby se obrátila na otce Cappellana. Po této konzultaci učinila slavnostní a neodvolatelnou oběť vlastního života, kterou přednesla Bohu v hloubi svého srdce. A Bůh, který čte v hloubi našeho nitra, viděl upřímnost a velkodušnost mladé duše a přijal její oběť s láskou jako oběť položenou na oltář.

Bůh ji vzal za slovo, protože Maria Gabriela brala svůj dar zcela vážně a neodvolatelně. Ještě ten večer jí dal poznat, že oběť je přijata. Marie náhle pocítila prudkou bolest v zádech. Ohlásila se tuberkulóza. Začal pro ni tvrdý výstup na Kalvárii, nejdříve v nemocnici, pak v klášterní ošetrovně. Jednou řekla ošetřující sestře: „Moje nemoc je můj poklad, nemohu ho nikomu dát.“ A v okamžicích největších bolestí šeptala: „Můj Bože, pro tvoji slávu!“ A tak se jí vracela úleva a vnitřní pokoj. Mamince Kateřině napsala: „Jsem šťastna, že mohu něco trpět z lásky k Ježíši... Není většího štěstí, než když můžeme trpět z lásky k Ježíši a za spásu duší.“

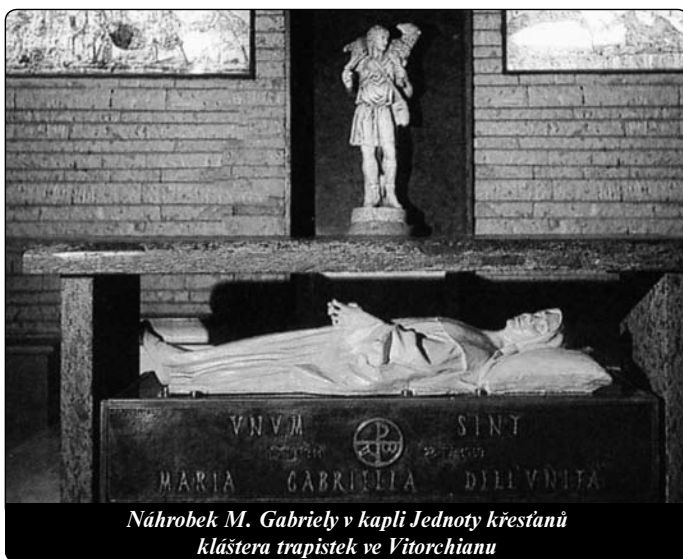
Utrpení a oběť jejího mladého života skončily 23. dubna 1939. Její rakev je uložena v kapli Jednoty křesťanů v klášteře ve Vitorchianu.

Církev uznala její oběť přinesenou za jednotu všech křesťanů a prohlásila ji za blahoslavenou v roce 1983. Nejvyšší cena, jakou zaplatila mladá trapistická řeholnice, byla pravým znamením svatosti a důkazem spojení a následování Krista, Oběti Otci za spásu světa.

Překlad -lš-

Z myšlenek Marie Gabriely

1. Pán mě poslal na tuto cestu a postará se, aby mi v tomto boji pomáhal.
2. Viděla jsem před sebou velký kříž... a myslela jsem, že moje oběť ve srovnání s ním není ničím.
3. Ať je Boží vůle jakákoliv, je to moje radost, moje štěstí a můj pokoj.
4. Nemohu říci více než tato slova: „Můj Bože, pro Tvoji slávu!“
5. Modlete se za mne, abych zůstala vždy věrná svým povinnostem a mé řeholi a vždy konala Boží vůli, nikdy ho neurazila, a tak celý život žila šťastně v jeho domě. (Z dopisu příbuzným)
6. Jak víte, Pán mě vždy zahrnoval zvláštními milostmi, ale nyní touto nemocí mi udělil tu největší ze všech. Jsem zcela odevzdána do rukou Pána a získala jsem tak velice mnoho.
7. Svou křehkost svěřuji jeho milosrdenství.

Náhrobek M. Gabriely v kapli Jednoty křesťanů kláštera trapistek ve Vitorchianu

Klášteř trapistek ve Vitorchianu

Evropské dědictví a evropská budoucnost?

Před několika týdnů (konec března 2008) uveřejnil vedoucí papežského statistického úřadu Vittorio Formenti v L'Osservatore Romano studii, podle které počet muslimů poprvé překročil počet katolíků: V roce 2006 bylo na světě 1,3 miliardy muslimů, zatímco počet katolíků se omezil na 1,1 miliardu. Podíl katolíků na světovém obyvatelstvu činil 17,4 %, zatímco podíl muslimů vzrostl na 19,2 %. Vedoucí papežského statistického úřadu však zdůraznil, že může ručit pouze za údaje o vlastní církvi, protože údaje jsou systematicky zjišťovány dotazníky na apoštolských nunciaturách a ve všech církevních okrscích světa.

Údaje o 1,3 miliardě muslimů se opírají o odhady státních úřadů muslimských států, které poskytují OSN. V mnoha islámských zemích však platí pravidlo, že novorozenci jsou automaticky zařazeni k islámu. Přitom se nedbá na to, že v zemi jsou také křesťanské a jiné menšiny.

Při pokračující digitalizaci v těchto zemích se však může stát, že křesťan, který chce obnovit svůj pas a má muslimské příjmení, je automaticky zařazen mezi islámské obyvatelstvo. V Egyptě došlo v posledních letech k několika takovým případům. 12 koptických křesťanů podalo stížnost u nejvyššího soudu proti této formě omezování náboženské svobody. Svou při vy-

hráli, ale v jejich pasech je nadále zapsáno, že určitou dobu patřili k islámskému náboženství. Křesťané jsou v těchto zemích v ohrožení a jsou pokládáni za odpadlíky od islámu.

Turecký tisk to označil za vítězství náboženské svobody v Egyptě. To však není správné, protože se jednalo o záměrný omyl úřadů, který měl svůj jasný cíl.

Islám v Evropě stále více mohutní

Nebudeme se však zabývat spornými statistikami. Skutečnost je totiž taková, že islám v Evropě je stále silnější a věřící muslimové jsou připravěni hájit svou víru na veřejnosti s velkým přesvědčením. Přitom zastávají nárok absolutní pravdy a každou jinou víru včetně křesťanské zpochybňují. Islám je jednou z největších výzev pro Evropu (spolu s výzkumem humánní genetiky a s tím spojenými otázkami). Otázka zní: Jak odpovídáme na tuto výzvu? Nemá naše západní civilizace lepší nabídku pro přistěhovalce z islámských zemí než přehnaný materialismus a konzumismus, kterým věřící muslimové oprávněně pohrdají?

Na islámské internetové stránce (<http://islamische-datenbank.de>) najdeme např. knihu věřícího muslima na téma „Pravda“. V kapitole „Křesťan“ píše: „Vyrostl jsem v křesťanské společnosti a stále v ní ještě žiji, ale žádného křesťana jsem nepotkal. A jako křesťany uznávám jen ty, kteří svou víru také praktikují.“ A o něco později se ptá: „Kde je církev, která by to měla vědět lépe, která víru přímo podporuje? Která říká, že nemáme zapomínat na Ježíšovu cestu utrpení, když hledáme pestrá vajíčka nebo jíme komické zajíčky? Nevidím církev, která by se na veřejnosti rozhodně stavěla proti těmto nepřístojnostem.“

Na stejných stránkách dává Dr. Adil ibn Ash Shaddi „10 odpovědí“ na řeč Benedikta XVI. v Řezně. V 6. bodě poukazuje na nutnost, aby každý muslim hájil „život, vlastnictví a důstojnost“ před útoky. Co si tedy má myslit věřící muslim, který přijde do Evropy, když je zde konfrontován s mentalitou potratů? Co se musí díť v muslimovi, když se doví, že vědci ve jménu svobody bádání rozbíjejí lidská embrya a spojují dokonce lidské geny se zvířecími buňkami a kloňují tak chiméry?

„Evropa je eticky na cestě k zániku“

Papež Benedikt XVI. poukázal ještě jako kardinál v jednom projevu k římskému senátu v roce 2004 se starostí na to, že Evropa je, jak se zdá, na vrcholu svého úspěchu vnitřně zpusťovaná. Kardinál konstatoval kromě tohoto vnitřního mizení nosných duchovních sil také demografický problém a prohlásil, že Evropa se i eticky nachází na cestě k zániku: „Děti, které jsou přece naše budoucnost, jsou pokládány za ohrožení přítomnosti a omezení naší kvality života.“ Současně konstatoval budoucí papež také „znovuoživení islámu“ v Evropě, který se nabídl, že svým přívržencům může poskytnout životu blízkou duchovní základnu, zatímco základna staré Evropy, jak se zdá, spěje k záhubě.

Kardinál Ratzinger vystihl v této řeči základní problém Západu a tím i křesťanství ve srovnání s islámem: vnitřní prázdnota a bezideovost západní kultury. Ale příroda nestrpí žádné vakuum. Evropská společnost potřebuje nový impuls, aby mohly vzniknout nové generace. Nové generace mohou vzejít jen z nenarušených rodin. Rodiny tvoří základní buňky státu, ale na Západě je stát velmi málo využíván.

Zatímco mnoho muslimů vyznává svou víru na veřejnosti s jasným přesvědčením, nechávají se křesťané zatlačit do soukromé sféry. Ale odkud mají lidé slyšet o Ježíši, když jim nikdo nezprostředkuje víru v Boha? Jak je možno vstoupit do dialogu s islámem a jinými náboženstvími, když už neznáme svou vlastní víru a svou vlastní kulturu? Bez náboženských znalostí a náboženské praxe není možná konfrontace s jinými náboženstvími a jinými myšlenkovými systémy.

„Usilovat s pokorou o křesťanské vzdělávání“

Jestliže se Evropa nerozpočme na své křesťanské kořeny, ztratí svou identitu a svou budoucnost. Musíme usilovat s pokorou, ale s přesvědčením o křesťanskou víru a křesťanské vzdělávání. Staré řecké mudroslovné přísloví „gnothi seauton“ (poznaj sám sebe) platí dnes pro Evropany více než kdykoliv jindy. Církev si musí uvědomit svou identitu. Evropa musí konečně vyjít ze své povrchnosti a letargie a dát obsah své vnitřní prázdnotě, obsah naplněný vírou a věděním.

Vyzývám vás: Pohleďte na Krista, našeho Spasitele a Vykupitele. On je Lumen gentium, světlo, které nás nezamtlá, nýbrž osvětluje, abychom poznávali nikoliv „pravé náboženství“, ale Pravdu.

Budoucnost závisí na nás. Máme odpovědnost. Záleží na nás, zda budeme jednat a zachráníme to, co křesťanství vybudovalo. Rozpočme se, jaký poklad nám Kristus ve svém poselství svěřil. Buďme si opět vědomi tohoto pokladu. Z tohoto bohatství můžeme čerpat. A s tímto vědomím můžeme odvážně vstoupit do dialogu s islámem.

Podle Kirche in Not
Překlad -lš-

OTEVŘENOST PRO SATANA

Móda okultismu a satanismu v Itálii roste. Je zde na 800 satanských skupin s 600 000 přívrženci. V Itálii se vyskytly i rituální vraždy. P. Amorth a Barajon školí kněze, jak mají se satanisty zacházet a jak z nich vyhánět demony. Důležitým poznávacím znamením je, zda jedinec reaguje panikou na kříž a jméno Ježíš.

Kath-net

Pornografie pustoší duše a zatemňuje pohled na Boha

Mor obrazů ničí duše

Pornografie zaplavuje všední den: sexshopy, televize, internet, erotické trhy. Pornografie se stala součástí kultury. Je to ohrožující vývoj, proti kterému se křesťané musí postavit a chránit před ním především děti.

V Dostojevského Bratřech Karamazových volá svatý Sossim k lidem: „Milujte zvláště děti, protože ony jsou nevinné jako andělé, aby se nás dotýkaly, očistovaly naše srdce a byly pro nás ukazateli. Běda tomu, kdo něco zlého způsobí dítěti!“

Žádný člověk nemůže pochopit, jak je dítě zázračné, svaté a nedotknutelné. Ví to dokonale jen jeden: Ježíš Kristus. On sám je Dítě, milované Dítě Otce (srov. Mt 3,17). Všechno je na něm pravdivé, opravdové, čisté, nevinné, původní, nedotčené, počestné. On je věčně mladý a nedotčený, věčné jaro z lůna Otcovy lásky.

Každé dítě, které se narodí na tento svět, narodilo se z této překypující Boží lásky. Je to zviditelněná láska, která ještě voní vůní nebes.

Proto Ježíš volá: „Nechte maličké přijít ke mně a nebraňte jim, protože jejich je nebeské království“ (Mk 10,14). Ony jsou moji miláčci, moje vyvolené děti. Touží po nich můj Otec, který je v nebi. Jemu děti patří, protože „již nyní se dívají jejich andělé na tvář mého nebeského Otce... Chraňte se před tím, porušovat těmito maličkými!“

Pro Ježíše není větší bolesti, než když se musí dívat, jak se dětmi pohrdá, jak jsou v nejútlejším dětském věku duševně a lidsky poskvrňovány. My máme dnes strach z věcí, které přicházejí jako důsledek klimatických změn: povodně, nové infekční nemoci, hladomory, sociální zbídačení atd...

Ale čím jsou tato ohrožení proti těm, která ohrožují náš věčný život? Mám na mysli globální potopu, která zaplavuje lidstvo, především naše děti a mládež, obrazy, které dusí jejich vnitřní život a často ho usmrcují.

A jestliže se před lety hovořilo o sexualizaci veřejnosti, nyní mluvíme o pornografizaci lidské společnosti. Jen na internetu figuruje podle strážlivého odhadu na 200 000 nabídek sexuálních stránek. Každý měsíc se vysílá více než 100 pornografických filmů, k nimž mají mladí přístup na internetu i na mobilním telefonu. 50 % dětí mladších 12 let již vidělo takovou podívanou. „Děti jsou plné těchto obrazů a nejdou jim z hlavy,“ napsala jedna sociální pracovníce o tomto problému.

Již na počátku 90. let zjistil jeden průzkum v Německu: 83 % chlapců a 43 % dívek mají zkušenosti s pornografií. Nejdůležitější média, která jim ho zprostředkují, jsou televize, video a internet. V Německu má 34 % dětí televizor ve svém dětském pokoji. Mají volný přístup i k filmům soukromých stanic. (Tagespost 27. 11. 1999)

Nebudu raději uvádět další citáty. Je to v pravém slova smyslu „do nebe volající“, protože pornografické obrazy jsou obrazy, které šlapou po důstojnosti, odnímají duši odvahu a importují do ní smrt. Rozkládají a zatemňují lidské duše. Ničí v mladých lidech schopnost lásky a radost z toho, co je svaté, krásné, pravdivé a čisté. Zatemňují pohled na božská tajemství. Mají na duši dětí a mládeže obzvláště agresivní vliv.

Odtud pak se rodí násilí mezi mladými, slepá touha po ničeni a plíživá otupělost k reálnému životu. Zde je také zdroj depresivních stavů a výrazů v tvářích

mladých. Černý mor obrazů pošlapává jaro v jejich duších ještě dříve, než se mohlo ohlásit svým něžným světlem.

Mnoho dětí a mladistvých je nekonečně smutných, cítí tíživou vnitřní prázdnotu. Život se jim jeví jako nesmyslné břemeno a nechtějí dále žít. Mnozí z nich zakusí moc zla ve svém životě zcela reálně jako vnitřní spoutanost, které se nemohou zbavit. Je to „duch smilstva“,

který uzavírá těmto lidem pohled na Boží království (srov. Gal 5,19–21).

Když Kristus povolal matku Terezu, aby opustila klášter a odešla do slumů v Kalkatě, k dětem, k nuzákům, řekl jí: „Kdybys jen věděla, jak mě to zraňuje, když tyto ubohé děti vidím poskvrněné hříchem! Toužím po čistotě jejich lásky.“

Toužím po čistotě jejich lásky. To neplatí jen o dětech ve slumech v Kalkatě, to platí o dětech na celém světě, které byly poskvrněny špinou hříchu. Nestal se z duchovního hlediska globalizací médií celý svět slumem?

Kristus pláče a nařiká dnes u dveří mnoha domů a bytů, ve kterých bydlí křesťanské rodiny. Mnoho těchto dětí bydlí v duchovním slumu: všude tam, kde si mohou nekontrolovaně surfovat na internetu a dívat se na televizi a videa.

„Kdybys jen věděla, jak mě to zraňuje!“ To neříká Ježíš jen Matce Tereze, říká to i mně jako knězi a tobě jako otci a jako matce: „Kdybys jen věděla, jak mě to

zraňuje, když tyto ubohé děti vidím poskvrněné hříchem!“

Slyšíme ten jeho nářek? Vnímáme ještě něco z jeho nekonečné bolesti nad neštěstím, které postihuje naše děti a jejich nesmrtelné duše? Nebo jsme ztratili cit pro hřích, pro nouzi poskvrněné duše? Vytlačili jsme ze svého vědomí věčnost, pro kterou je každá duše stvořena, ono strašné ohrožení, že může být navěky zatracena?

Peklo existuje, a existuje skutečně i bez Bible: začíná totiž u mnoha mladých lidí, kteří je zakoušejí v bezejmenném zoufalství. Někdy o tom sami vyprávějí. Není to náhoda, že sebevraždy jsou druhou nejčastější příčinou jejich smrti. Dělalí tyto tragické pokusy, aby unikli svému vnitřnímu peklu.

„Přines duše těch ubohých maličkých dětí z ulice ke mně!“ řekl Ježíš Matce Tereze. „Kdybys jen odpověděla a přivedla mi tyto duše a odvedla je z dosahu ďábla! Kdybys jen věděla, jak mnoho maličkých denně upadá do hříchu!“

Tak přijala Matka Tereza vyzvu Pána, který ji volal. Později jí řekl: „Ty jsi nezemřela pro duše, proto si neděleš starosti, co se s nimi děje. Tvé srdce nikdy nebylo tak napájeno starostí jako srdce mojí Matky.“ Slyšíme tento nářek? Nebo před ním prostě utečeme?

Na tomto pozadí snad také lépe porozumíme, proč nám dal Ježíš Neděli milosrdenství jako „poslední záchrannou kotvu pro lidstvo“. „Duše jdou do záhuby,“ píše Matka Tereza biskupovi Périerovi, „protože pro nedostatek lásky se o ně nikdo nestará.“

Toto téma by se mělo stát námětem pro rodiny, pro školy, farnosti, pro duchovní hnutí – na všech úrovních a ve všech oblastech společnosti a Církve, protože nic není vážnějšího a důležitějšího!

Z Vision 2000 - 2/2008
přeložil-lš

Byl jsem před několika týdny v Africe. Je zajímavé, jak tam zahajují přednášku. Řečník řekne: *Pro life!* A posluchači sborově odpoví: *Life ist precious!* (Život je drahocenný). Řečník znovu opakuje: *Pro life!* A posluchači odpoví: *Život je Boží dar.* A když řečník potřetí opakuje: *Pro life!*, odpověď zní: *Život je drahocenný Boží dar.* Pak teprve začne přednáška.

To říkám jako úvod k dalšímu zamyšlení nad moudrostí, kterou nám o životě zjevila Církev, naše matka; Církev je neobyčejným způsobem osvícená ve všeobsahujícím pohledu na člověka. Vidí ho v zorném úhlu rozumu i smyslu víry. A je její povinností hlásat tuto pravdu světu. Jednostranné výroky vedou na scestí, i když mohou být samy o sobě správné.

To předesílám, dříve než se obrátíme k encyklice *Humanae vitae*. Jejím prvním klíčovým paragrafem je věta 7: „Otázku předávání lidského života není možno chápat jen z biologického, psychologického, demografického a sociologického hlediska. Je třeba mít na zřeteli spíše celistvého člověka, celkový úkol, ke kterému je povolán, nikoliv jen jeho pozemskou existenci, ale i jeho nadpřirozený a věčný život.“

Právě tento přístup dnes postřádáme. Ospravedlňujeme zabraňování těhotenství, potraty, a dokonce i usmrcování rodičů a uvádíme pro to všelijaké důvody: biologické (dítě je nemocné, postižené), finanční (není možné si dovolit další dítě), demografické (lidí je už příliš mnoho) a sociologické a další...

Takové argumenty nemohou být důvodem pro rozhodování, co je ve vztahu k životu dovoleno a co ne. Jedině otázka „Kdo je člověk? Jaké je jeho určení?“ může určovat tak odpovědné jednání a může být měřítkem pro to, co je správné a co je mylné. Proto si musíme především položit otázku: Kdo je člověk?

Život je drahocenný

40 let po vydání encykliky *Humanae vitae* je více než jasné, že je to prorocký hlas, výzva, abychom si byli vědomi, jak drahocenný je lidský život, a podle toho také zacházeli odpovědně se sexualitou.

V tom směru nám Církev dává odpověď: Člověk je Boží obraz. Má svoji duši, která je duchovní povahy. Bůh je duch. Žije věčně a činí i lidský život věčným. Člověk se liší od andělů tím, že má tělo, a od zvířat tím, že má rozum a duši. Člověk je proto jednota těla a duše. Člověk je osoba.

Jednat lidsky znamená, že se duše vyjadřuje skrze tělo. Tělo a duše musí jednat v jednotě. Není možno zacházet s tělem jako s předmětem, který je oddělený od jádra osobnosti.

A ještě něco: To, čím jsme, nazýváme svou přirozeností. Náš intelekt nám umožňuje, abychom jednali v souladu s naší přirozeností. Kdo jedná proti přirozenosti, učiní dříve či později zkušenost, že škodí sám sobě. Uvedu jednoduchý příklad: Když moje schopnost dobře vidět zeslábně, pokousím se napravit ji pomocí brýlí. Každý by mě pokládal za blázna, kdybych píchal kuličkovou tužkou do oka, aby začalo lépe vidět.

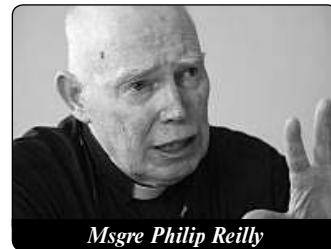
Použijme tuto myšlenku na naše téma: Změny, které řádně probíhají v ženském těle – od puberty až k přechodu – vloží

Bůh do přirozenosti ženy. V jejím těle probíhají hormonální změny, které připravují tělo na přijetí dítěte a toto dítě pak tak zajišťují, aby mohlo růst až k porodu a pak přijít na svět. To, co se zde děje, tato životadárná síla, kterou Bůh vložil do ženy, je opravdu obdivuhodná.

Ve svém měsíčním cyklu je žena vždy jen po krátký čas schopná početí. Podle Božího plánu trvá tato připravenost neboli ovulace jen jeden den v celém cyklu. Kromě toho produkuje žena v této fázi speciální hlen, ve kterém zůstává mužské semeno déle ve schopnosti k oplodnění. Početí může tedy nastat v období 72 hodin v každém cyklu.

Kdy k ovulaci dochází, je možno zjistit podle znamení na ženském těle. Důležitý je nyní poznatek: Mimo fázi ovulace žena nemůže počít. Muž je však stále schopný oplodnit.

Nad těmito skutečnostmi je třeba se krátce zamyslet. Ačkoliv žena je většinu času jednotlivých cyklů neplodná, bere si denně tabletky proti otěhotnění. To je vlastně zcela nesmyslné, protože denní požívání tako-

Msgr Philip Reilly

vých preparátů jí škodí. Nemusíme si zde přiznat, že medicína se zbláznila? A podobně ženy, které to dělají den co den? Není to projev na celém světě rozšířeného nedostatku moudrosti?

Všemohoucí Bůh svěřil muži a ženě moc darovat život. Tento dar je plodnost. Co však předvídal ve svém plánu, pokud jde o vzájemné sebeodevzdání manželů? Každopádně něco jiného, než co se nám vtouká do hlavy. Protože když jdeme dnes do kina nebo zapneme televizi, vidíme: chlapec potká dívku a už se spojují. Vůbec nevědí, kdo je ten druhý.

Bůh však předvídal, že muž a žena se navzájem jeden druhému darují v pohlavním aktu. Tento akt však vyžaduje opravdové a úplné sebeodevzdání. V řeči těla si navzájem říkají: Miluji tě. Co to však znamená? Že muž a žena si nejdříve vybudují přátelství, že se spolu spojí nejdříve v srdci, pak přijde tělesná přitažlivost a nakonec pocítují přání úplného sebeodevzdání, včetně plodení. Jen tak je to dar lásky, úkon darující život.

Z toho je zjevné, proč Bůh stvořil muže a ženu právě tak: aby si byli partnery a Božími spolupracovníky v aktu stvoření, jímž vstupuje do života nový člověk.

Poznamenejme: V tomto dění se nejedná pouze o muže a ženu. Na tomto aktu stvoření spolupracuje Bůh. Protože Bůh tvoří duši počatého člověka. A pokaždé, když nový člověk vstupuje do svého bytí, mění se svět, a to pro všechny časy. Aby vznikl nový lidský život, musí spolupracovat tři: muž, žena a Bůh. Mluvíme o prokreaci.

Když v pohlavním úkonu nastává ten nádherný okamžik,

Dítě v mateřském lůně (devátý týden od početí)

že Bůh je připraven tvořit spolu s člověkem, pak je také zcela zřejmé, že život je Boží dar. Život je drahocenný. A my můžeme poznat, že Bůh se ještě nevzdává lidstva, protože nové dítě vstupuje do svého bytí.

Protože život je dar, neexistují žádná reprodukční práva, ani právo na dítě, ani „právo na moje břicho“, ani právo na „výběr“. To je nesmysl. Jediné právo, které zde existuje, je právo nového života, aby byl chráněn. Protože život je nedotknutelný. *Je to podnět k vděčnosti za drahocenný Boží dar.*

Církev nám říká: Jestliže je v tomto aktu život cílevědomě a záměrně vylučován, pak jednáme proti přirozenosti tohoto procesu. Pak je tento akt jednáním proti jeho původnímu smyslu, počtí. Antikoncepční pilulka činí toto úplné sebeodevzdání nemožným a sterilizace okrádá tento akt o jeho smysl. Je to, jako bychom se píchali kuličkovým perem do oka, abychom zvýšili jeho bystrozrakost. To všechno je proti rozumu, a proto je to nemravné, je to zlo proti lidské přirozenosti a proti Božímu plánu. Jako národ tím upadáme.

Stojíme zde před stejnou situací jako vždy: Dábel nám říká: Dělej si, co chceš, žádné meze neexistují. A výsledek? Dříve nebo později Evropa vymře.

Dříve než se objevily na trhu antikoncepční pilulky, směřoval pohlavní akt k lásce a život k souladu s Bohem. Antikoncepční mentalita změnila smysl sexuality a manželskou smlouvu oloupila o její ústřední záležitost. Činí nemožným úplné sebeodevzdání jednoho druhému – včetně daru plodnosti. Boží dar je odhazován a to mění podstatu manželství.

Boží moudrost naplnila tento akt proto takovou rozkoší, aby se člověk na něj mohl zcela spolehnout. Je tomu podobně jako s jídlem. Potřebujeme je k životu a činí nám potěšení. Kdo ztratí chuť k jídlu, musí být uměle živován. Komu se však jedná jen o potěšení z jídla, nejí, aby žil, ale žije, aby jedl.

Aby také druzí mohli žít, učinil Bůh sexuální akt tak přitažlivým. Ale když hledáme jen onu rozkoš a vylučujeme možnost darovat život, pak žije člověk jen pro požitek. Kde je však Bůh a člověk ze sexuality vylučován, mění se její charakter.

Rozkoš se stává jediným obsahem, odloučeným od Boha, lásky a života.

Následky takové kontrakoncepcce jsou dalekosáhlé: jakmile je Bůh vyloučen ze života, ztrácí se všechny argumenty proti homosexualitě. Protože existuje jen jeden důvod, na základě kterého můžeme říct, že homosexualita je nezřízená: neuznává Bohem určený řád sexuality.

Jestliže se akt úplného sebeodevzdání změnil v jednání, jehož prvotním cílem je rozkoš, pak je zpochybněna i Bohem předvídaná forma plození života, rození a vychovávání a celá oblast lásky. Ten druhý se stává jen objektem k uspokojení, a ten je proto také zaměnitelný. Tam, kde platí – Miluji tě –, tam není možno zaměňovat ani Já, ani Ty. Ale tam, kde se miluje jen požitkem, může být každý vyměněn.

Humanae vitae vyjadřuje Boží moudrost. Láska mezi mužem a ženou je obrazem lásky Krista k jeho Církvi, obrazem *velkého tajemství*, jak říká svatý Pavel. Muž a žena spravují v manželství jednu ze sedmi svátostí. Je jim svěřen nejen dar života a vzájemného darování, nýbrž i předávání Krista druhým. Kdo napadá tuto konstelaci, napadá základy života. 40 let po vydání *Humanae vitae* můžeme vidět důsledky odmítání této encykliky. Hrozí, že bude zničen Boží obdivuhodný plán: odmítání a rušení manželství, uznávání homosexuality, šíření pornografie a úpadek obyvatelstva v bohatých zemích.

Redakčně přepracovaný výtah z přednášky 6. prosince 2007 v Centru pro život Vídeň.

*Z Vision 2000 - 2/2008
přeložil -lš-*

Poznámka: Autorem založené hnutí *Pomocníci drahocenných Božích dětí* dosáhlo jen v Rakousku záchrany asi 10 000 nenarozených životů a uzavření několika potratových klinik.

VĚČNÁ SMLOUVA S MARIÍ

Ó, Maria, ty jsi jako chrám Nejsvětější Trojice, jako krb božského ohně a Matka milosrdenství nosila v lůně plod života, a tak jsi zachránila lidské pokolení, protože tvým tělem nás Kristus vykoupil. Ano, Kristus nás vykoupil skrze své utrpení, skrze bolesti tvé duše a tvého těla. Maria, tichý oceáne, Maria, prameni pokoje! Maria, nádobo pokory, ve které zazářilo světlo pravého poznání, které povzneslo tebe samu, ty jsi uchvátla nebeského Otce a on v tobě rozničil svůj plamen, on tě uzavřel do hranic své nekonečné lásky a skrze toto osvětlení, skrze žár tvého milosrdenství, tento plamen tvé pokory, jsi ho přemohla a přiměla, aby do tebe sestoupil. Tvým spojencem byla navíc jeho nekonečná dobrota k lidem.

Ó, Maria, všemohoucí Bůh zaklepal na tvé dveře, a kdybys mu svou vůli neotevřela, nemohl by přijmout lidskou přirozenost. Moje duše, musíš být zcela ohromena tím, že Bůh s Marií uzavřel pakt a smlouvu. Nyní musíš pochopit, že Ten, který tě stvořil bez tvého přičinění, nemůže tě bez tvého přičinění zachránit, protože se obrací i k Mariině vůli a čeká na její souhlas.

Ó, Maria, buď pozeňaná mezi všemi ženami po všechna stáletí, protože ty jsi nám dala tvé bytí. Skrze tebe se božství tak spojilo s naším lidstvím a tak se do něho vtělilo, že už ho od nás nic nemůže odloučit, ani smrt, ani naše nevděčnost. Neboť tak jak božství i v hrobě zůstalo spojené s tělem a Ježíš Kristus s duší ve vestibulu ráje, a pak trvalo s jeho duší a jeho tělem nadále ve spojení po jeho zmrtnýchvstání, – tak naše smlouva s ním nikdy nebyla přerušena a na věky už nebude zrušena.

ÚSPĚCH MODLITEBNÍ KAMPANĚ

Kampaň 40 dní modliteb před potratovými klinikami v USA měla úspěch. I „Planned Parenthood“ uzavřela nečekaně své dvě kliniky, jednu v Lincolnu a druhou v Council Bluffs. 40 dní se konaly intenzivní modlitby a posty doprovázené vysvětlovací kampaní pro veřejnost.

DALŠÍ ADOPCE

Jim Caviezel, známá filmová hvězda, a jeho žena adoptovali již druhé postižené dítě. Vše začalo sázkou: jeden jeho přítel slíbil, že se stane ochráncem života, jestliže Jim adoptuje postižené dítě. Caviezelovi tak učinili, a ačkoliv přítel slovo nedodržel, přijali za vlastní další dítě, pětiletou Čínanku, která trpí mozkovým nádorem. Nejdříve se herec myšlenky na adopci bál, ale nyní říká: „Nemáš tušení, jaké pozeňání tě čeká, když prostě všechno vsadíš na víru.“

PRŮVOD HOMOSEXUÁLŮ V MOSKVĚ ZAKÁZÁN

Moskevská městská správa zakázala průvod homosexuálů plánovaný na 1. května. Mluvčí města řekl, že absolutní většina společnosti takové demonstrace zavrhuje. Moskevský starosta prohlásil při rozhovoru s pravoslavnou církví, že homosexuální demonstrace jsou satanské podniky. *Kath-net*

OHLÉDNUTÍ ZA VÝZNAMNOU CESTOU DO USA - dokončení ze str. 2

otců, hluboce sjednocena a obnovena čelila současným a i budoucím výzvám s odvahou a nadějí, onou nadějí, která „nezklame, protože Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha Svätého“ (Řím 5,5). Jednou z těchto výzev je jistě ona výzva k výchově, proto jsem se na Katolické americké univerzitě setkal s rektory katolických univerzit a ústavů, diecézními pracovníky odpovědnými za výuku a představiteli docentů i studentů. Výchovné úkoly jsou nedílnou součástí poslání Církve a církevní společenství ve Spojených státech jim věnovalo velkou pozornost a prokázalo tím současně velkou kulturní a sociální službu celé zemi. Je důležité, aby to mohlo dále pokračovat. Je také důležité pečovat o kvalitu katolických institutů, aby se v nich formovalo skutečně podle „míry zralosti“ Krista (srov. Ef 4,13), a víra a rozum spojovaly svobodu a pravdu. S radostí jsem proto povzbudil vychovatele v jejich cenném úkolu intelektuální lásky.

Mezináboženská setkání

V zemi multikulturního charakteru, jakou jsou Spojené státy americké, nabývají zvláštní úroveň setkání s představiteli jiných náboženství. Ve Washingtonu v Kulturním centru Jana Pavla II. to bylo setkání se židy, muslimy, hinduisty, buddhisty a džianisty; v New Yorku návštěva synagogy. Byly to, zvláště v posledním případě, velmi srdečné okamžiky, které potvrdily společné úsilí o dialog a podporu míru a duchovních a mravních hodnot. V zemi, kterou je možno považovat za vlast náboženské svobody, jsem chtěl připomenout, že tuto svobodu hájí vždy svorné úsilí vyhnout se každé formě diskriminace a předsudků. A konstatoval jsem velkou odpovědnost náboženských vůdců, ať pokud už jde o hlásání respektu a nenásilí, či o živé vě-

domí hlubokých otázek lidského svědomí. Také ekumenická bohoslužba ve farním kostele svätého Josefa se vyznačovala velkou srdečností. Společně jsme prosili Pána, aby rozmnožil v křesťanech schopnost být si vědomi, a to ve stále větší jednotě, jedi-

né velké naděje, která je v nich (srov. 1 Petr 3,15) díky společné víře v Ježíše Krista.

Hlas Petrova nástupce v OSN

Dalším hlavním předmětem mé cesty byla návštěva sídla OSN: čtvrtá návštěva papeže po návštěvě Pavla VI. v roce 1965 a dvou Jana Pavla II. v letech 1976 a 1995. U příležitosti 60. výročí Deklarace všeobecných lidských práv mi poskytla Prozřetelnost vhodnou příležitost potvrdit za širokého a závažného nadnárodního souhla-

su hodnotu Charty a odvolat se na její univerzální základ, jakým je důstojnost lidské osoby, kterou Bůh stvořil ke svému obrazu a podobnosti, aby svět spolupracoval na svém velkém poslání ve věci života a míru. Jak mír, tak respektování lidských práv je zakořeněno ve „spravedlnosti“, tzn. v etickém řádu platném pro všechny časy a pro všechny národy, který je možno shrnout do slavného imperativu: Co nechceš, aby druhí činili tobě, nečiň ani ty jim, nebo vyjádřeno pozitivně Kristovými slovy: „Všechno, co chcete, aby lidé činili vám, činite vy také jim“ (Mt 7,12). Na tomto základě, který představuje typický přínos Svätého stolce Organizaci spojených národů, jsem obnovil a také dnes obnovuji aktivní úsilí katolické církve přispět k posílení mezinárodních vztahů založených na důležitých principech odpovědnosti a solidarity.

Silné dojmy z New Yorku

Silně se mi vtiskly do duše také dojmy z jiných momentů mého pobytu v New Yorku. V katedrále svätého Patrika v srdci Manhattanu – skutečném „domě modlitby všech národů“ – jsem slavil mši svatou s kněžími a zasvěcenými osobami z celé země. Nezapomenu nikdy na to, s jakou vřelostí mi blahopřá-

li k třetímu výročí mé volby na Petrův stolec. Byl to dojemný okamžik, ve kterém jsem zakusil velmi citelně tuto podporu Církve pro mou službu. Totéž mohu říct o setkání s mládeží a seminaristy, které se uskutečnilo právě u diecézního semináře a kterému předcházelo významné zastavení s handicapovanou mládeží a jejich rodiči. Mladým lidem, svou povahou žiznicím po pravdě a lásce, jsem představil několik postav mužů a žen, které v americké zemi příkladným způsobem podávají svědectví evangelia, evangelia pravdy, jež činí svobodnými pro lásku, pro službu, pro život obětovanými pro druhé.

Když se dívají vstříc dnešním temnotám, které ohrožují život mladých, mohou tito mladí nacházet ve světcích světlo, které zahání tyto temnoty: světlo Krista, naděje pro každého člověka! Tato naděje, silnější než hřích a smrt, oživila okamžiky bohaté na dojetí, které jsem prožil v mlčení nad propastí Ground Zero, kde jsem zapálil svíci a modlil se za všechny oběti oné strašné tragédie. Nakonec moje návštěva vyvrcholila ve slavení Eucharistie na Yankee Stadion v New Yorku: ještě nosím v srdci onu pevnou víru a bratrství, s jakou jsme slavili dvousté výročí nejstarších diecézí Severní Ameriky. Malé stádo na začátku se nesmírně rozrostlo, obohatilo o víru a tradice následných vln imigrace. Měl jsem to potěšení hlásat znovu oné Církvi, která čelí přítomným výzvám, Krista, naši naději včera, dnes a vždy.

Draží bratři a sestry, zvu vás, abyste se se mnou spojili v důkřvdání za posilující výsledek této apoštolské cesty a v prosbě k Bohu, aby na přímluvu Panny Marie mohla přinést hojné ovoce pro Církev v Americe a ve všech částech světa.

Bollettino Vaticano 30. 4. 2008
Mezitaluky redakce Světla

PAPEŽ DO LURD

Francouzská biskupská konference potvrdila, že ve dnech 12. – 15. září navštíví Benedikt XVI. Francii. Nejdříve navštíví Paříž, kde se setká s kněžími a seminaristy. Pak odjede do Lurd, kde se zúčastní mariánského procesí. V neděli bude slavit mši svatou pro poutníky. V pondělí ráno během mše sväté udělí poutníkům pomazání nemocných. Papežova pouť se koná v rámci oslav 150. výročí zjevení Panny Marie.

PŘÍLIV SEMINARISTŮ

Papežská návštěva měla pozitivní vliv na zájem o kněžský seminář. Seminář svätého Josefa v New Yorku neměl dříve ani jednoho zájemce. Počet kněží za posledních 40 let klesl na polovinu. Nyní je příliv podobný „pozitivnímu tsunami“, řekl ředitel semináře. Setkání mládeže s papežem v semináři se účastnilo 20 000 mladých lidí.

Jak to bylo s Galileem Galileim

Jako důkaz zpátečnictví církve je uváděn její spor s Galileem Galileim. Podle všeobecně rozšířené verze Galileo byl přinucen dogmatickými zástupci církve k odvolání učení o heliocentrickém systému, pro které prý měl jasné důkazy⁽¹⁾. Problém je interpretován jako střet osvícené vědy s obskurantní středověkou teologií. V zemích Evropské unie téměř 30 % studentů je přesvědčeno, že Galileo byl upálen, a 97 %, že byl mučen. Tyto lži jsou výsledkem cílené proticírkevní propagandy liberálních historiků a publicistů. Větu „přece se točí“ Galileo nikdy nevyšlořil, tu si vymyslel r. 1757 novinář Giuseppe Barretti⁽²⁾. Krásný důkaz věrohodnosti historiků.

Přijde-li někdo ve vědě s novou převratnou myšlenkou, většinou narazí na odpor zastánců starého názoru a často se zvedají vášně i pro poměrně nedůležité problémy. Nejinak tomu bylo i v případě Koperníkem uveřejněné heliocentrické hypotézy. Nutno dodat, že naopak jeho hypotéza byla jinými nadšeně přijímána; a to i v církevních kruzích. Na vydání Koperníkovy knihy *De revolutionibus orbium coelestium* naléhali biskup chlumský Friedman Giese a arcibiskup kapuánský, kardinál Mikuláš ze Schoenbergu, který vydání i financoval⁽³⁾. Jako příklad proticírkevní demagogie je možno uvést názor Youngsona, že kardinál Mikuláš ze Schoenbergu ani nevěděl, co kniha obsahuje⁽⁴⁾. Kniha byla věnována papeži Pavlu III. a dostalo se jí církevního schválení (*imprimatur*). Spor Galilea s církví nastal, když Galileo nedodržel stanovené podmínky pro udělení *imprimatur* na vydání knihy *Dialogo*, podle kterých měl heliocentrický systém prezentovat jako hypotézu, zatímco Galileo jej uváděl jako dokázanou věc. Požadované důkazy však nemohl předložit, protože je neměl. První nezpochybnitelný experimentální důkaz o platnosti heliocen-

trického systému byl přinesen až po sto letech r. 1748. Žádný seriózní vědec by se v dnešní době neodvážil prezentovat výsledky, pro které by neměl jasné experimentální důkazy. V době procesu s Galileem byly oba systémy na úrovni hypotéz. Galileiho soudcové nebyli žádní zabeďní teologové, jak jsou všeobecně prezentováni, ale erudovaní vědci. Sám papež Urban VIII. měl doktorát z astronomie⁽⁵⁾. Mezi Pavlem III. a Urbanem VIII. bylo jedenáct papežů, z nichž několik se klonilo ke Koperníkově hypotéze, stejně jako zakladatel univerzity v Salamance španělský Velký inkvizitor. Kepler, ač protestant, chválí katolickou církev, že problém ponechává volné diskusi a bádání a že ztrácuje astrologii⁽⁶⁾.

Nešťastná byla i Galileiho forma, jakou svoji knihu napsal. Vyjadřoval se v ní velmi arogantně a svoje názory tvrdil s fideistickou intolerancí. Stejně se choval i při soudu. Galileo také zastával názor, že mořský příliv je způsobován zemětřesením, a protinázor soudců, že je způsoben přitažlivostí měsíce, označoval za *imbecilní*. Dopustil se i dalšího omylu, když považoval komety, které se objevily na obloze v r. 1618, za „optický klam“, zatímco vatikánští astronomové (jezuité) je považovali za reálná tělesa⁽⁷⁾. I geniální vědci se mohou mýlit. Způsob, jakým se musel Galileo omluvit, však byl pro něj zřejmě ponižující.

Zcela nepravdivá jsou tvrzení, že byl Galileo během procesu mučen, jak naznačuje demagogicky i Youngson⁽⁸⁾. Galileo během procesu nepobyl ani hodinu ve vězení a nikdo se ho ani prstem nedotkl. Když byl předvolán do Říma, zaplatil mu Svätý stolec pobyt ve vile s pěti místnostmi a osobním sluhou. Po procesu pobýval v luxusních církevních vilách a mohl svobodně vědecky pracovat. Církve ho

v podstatě chránila před jeho světskými kolegy, kteří ho pronásledovali.

Jiná situace byla v protestantských zemích. Luther nazval Koperníka bláznem⁽⁹⁾ a byly velké problémy s vydáním jeho díla. Kepler musel před protestantskými teology z Tübingen uprchnout. Ti trvali na doslovném znění Bible. Keplerovi byla nabídnuta profesura na boloňské univerzitě na území papežského státu⁽¹⁰⁾. Kepler volil Prahu, počítal s tím, že bude moci využívat přesných měření Tycha de Brahe. Zejména jezuité podporovali Keplera a povzbuzovali ho v bádání na Koperníkově soustavě⁽¹¹⁾. Protestantské církve za jejich postoje však nikdo nekritizuje.

Učebnice dějepisu obsahují mnoho nepravd a polopravd; „historici“ byli vždy ochotni sloužit mocipánům a podle jejich potřeb upravovat dějiny. Bohužel, málokterý má v sobě tolik profesionální cti, aby různé nepravdy hlášané jeho kolegy vyvracel.

Giordano Bruno

Podobně jako spor Galileiho s církví je lživě a demagogicky vykládán i střet Giordana Bruna s církví⁽¹²⁾. Bruno nebyl odsouzen pro hlásání heliocentrického systému, protože jeho dílo *La Cena de le Ceneri*, ve kterém uvažuje mimo jiné i o Koperníkově systému, nestála současným vědcům ani inkvizici za pozornost. Toto dílo nemělo vědeckou úroveň, bylo plné chyb a vědeckých nesmyslů. Tycha de Brahe, pro jeho snahu dopátrat se pravdy přesnými měřeními, nazval Bruno hnidopichem. Bruno ve svém spise prokazoval totální neznalost v oblastech geometrie a optiky⁽¹³⁾. Jeho argumenty byly pseudovědecké a často se uchýlil k nadneseným spekulacím. Bruno byl po sedmi letech věznění obviněn a odsouzen pro ji-

né názory, zejména pro zastávání hermetismu, vycházející z neoplatonismu a panteismu. Jeho názory byly evidentně heretické a podle současných zákonů, vydaných císařem a jinými světskými vládci, byli zvlášť zatvrzelí heretici trestáni smrtí. Obviněn byl i z pokusu o vraždu svého představeného v klášteře, kterého hodil do Tibery.

Bruno trávil určitý čas v Anglii, kde byl oblíbencem a chráněncem Alžběty I., protože omlouval její nemravné chování. Pronikal do katolických kruhů a pak udával kněze, kteří do Anglie přicházeli. Ti byli zajímáni, mučeni a na tržištích za živa rozpáráni a rozčtvrceni. Mučení a vraždění katolíků označují naši historici jako „ostřejší kurs“ vůči katolíkům⁽¹⁴⁾.

Upalování kacířů

Trestat někoho, protože hlásá nějaký názor, se považuje za nepřipustné. Církev je kritizovaná, že připustila trestat smrtí kacíře, to je lidí hlásající jiný teologický názor, než učila katolická církev. Církev se s bludným učením potýkala od počátku své existence. Bludaři, jako ariáni a donatisté, vraždili a krutě utlačovali katolíky, přesto církev odmítala v prvním tisíciletí popravovat bludaře a trestala je nanejvýš exkomunikací. Školy pohanských filozofů nerušeně fungovaly⁽¹⁵⁾. Situace se změnila, když heretikové, jako albigenští, ve jménu svého učení začali terorizovat obyvatelstvo, loupit a vraždit s kromobyčejnou surovostí a krutostí. Učení těchto sekt, s výjimkou valdenských, by byla v ostrém rozporu i se současným právním řádem. Řádění kacířů přinutilo císaře Fridricha II. r. 1223 ustanovit pro bludaře, kteří odmítnou své hereze odvolat, trest smrti upálením⁽¹⁶⁾. Praxe ukázala, že hlásání bludných názorů bylo úzce spojeno s kriminální činností. Nutnost a oprávněnost tohoto nařízení

byla všeobecně přijímána a akceptována, a to i nejušlechtlejšími osobami té doby. Hranici pro svoje názorové odpůrce na univerzitě požadoval i Hus. Trestnost určitého počínání musíme posuzovat podle situace v dané době. Hlásat rasismus nebo antisemitismus nebylo před II. světovou válkou trestné; po válečných zkušenostech trestné je. Legalizace trestu smrti pro kacíře však nesla nebezpečí zneužití i proti nevinným nebo jen mýlícím se osobám. O tom, jaké učení je správné a jaké heretické, však mohli rozhodovat jen teologové, tudíž církev, jakožto – vyjádřeno dnešní terminologií – „odborný poradce“. Za tím účelem byla zřízena instituce – inkvizice, jejímž úkolem bylo posoudit, zda obžalovaný je heretik, nebo ne, a zabránit odsuzování nevinných. Klást vinu církvi za smrt někoho, koho právem označila za kacíře, je stejně nesmyslné jako vinit daktyloskopistu za odsouzení obžalovaného na základě otisků prstů.

Stále diskutovaným problémem je, zda by měl být někdo trestán za svůj názor. Všeobecně se uznává, že nikoliv. Otázka je, zda má kdokoliv právo svoje názory beztrestně hlásat. Zákony

jednotlivých zemí to nedovolují. Nelze hlásat beztrestně ve většině evropských a amerických zemí např. rasismus. Nemáme právo odsuzovat naše předky, kteří popravovali lidi hlásající učení nebezpečné společnosti, když jsme v Norimberku odsoudili a popravili Alfreda Rosenberga, který hlásal „jen“ rasismus.

Literatura

- (1) R. M. Youngson: Vědecké omyly, bludy a podvrhy. H&H, 2004.
- (2) V. Messori: Pensare la storia. Una lettura cattolica dell' avventura umana.
- (3) Ottův slovník naučný, heslo Kopernik.
- (4) R. M. Youngson: Vědecké omyly, bludy a podvrhy. H&H, 2004.
- (5) L. S. Lawrence a E. A. Gosselin: Galileo and the Specter of Bruno. Scientific American 245, 126-133, 1986.
- (6) Ottův slovník naučný, heslo Kopernik.
- (7) V. Messori: Pensare la storia. Una lettura cattolica dell' avventura umana.
- (8) R. M. Youngson: Vědecké omyly, bludy a podvrhy. H&H, 2004.
- (9) Ottův slovník naučný, heslo Kopernik.
- (10) V. Messori: Pensare la storia. Una lettura cattolica dell' avventura umana.
- (11) Ottův slovník naučný, heslo Kopernik.
- (12) R. M. Youngson: Vědecké omyly, bludy a podvrhy. H&H, 2004.
- (13) V. Messori: Pensare la storia. Una lettura cattolica dell' avventura umana.
- (14) P. Čornej a kol.: Evropa králů a císařů, heslo Alžběta I. Praha 2005.
- (15) R. Malý: Je dovoleno bránit inkvizici. 2005.
- (16) Tamtéž.

„Santa Maria“ objevuje Nový svět

20. dubna 1493 se objevil Kryštof Kolumbus před španělským královským párem Ferdinandem a Isabelou u bran Barcelony. Mořeplavec z Janova, oslavovaný za zdar expedice, pokorně poklekl a také král a královna padli na kolena a společně zapěli Te Deum, aby vzdali Bohu díky za úspěch celé výpravy. Mluvílo se o tom, že pro námořníky a i misionáře byla svatá Panna polární hvězdou.

20. dubna 1940, ve výroční den tohoto setkání, mohl papež Pius XII. v Janově plným právem prohlásit: „Věřící z Janova, pozdravujte v Kryštofu Ko-

lumbovi nejen statečného mořeplavce, který nedbal na opozici učenců ani na rozbourěný oceán, nad kterým zvítězil. Oslavujte v něm také velkého ctitele Panny Marie. Postavil svou výpravu pod její ochranu a své lodi dal jméno »Santa Maria«. Nastoupil na loď, dal sbohem skeptické Evropě a vystavil se nebezpečí strašných vln, a když svou cestu přivedl ke šťastnému konci, padl na kolena před Ježíšem, který poroučí i moři a větrům, a před Marií, která je Hvězdou mořskou.“

Francouzská mariánská encyklopedie

Stavění „máje“

Český zvyk postavit před dům svého zamilovaného děvčete strom – tzv. máj – se zakládá na zbožné legendě. Dívka, na které leželo těžké podezření, se obrátila na Pannu Marii s prosbou, aby zachránila její čest. Aby tuto prosbu splnila, poslala svatá Panna anděla, který v noci z 30. dubna na 1. května zasadil před domem dívky stromek

s bílými růžemi a stuhami stejné barvy, aby tak dosvědčil její nevinnu. Vyvolalo to velké pozdvižení a obdiv. Tento andělův dárek podnítil ostatní dívky k tomu, že žádaly od svých chlapců podobný strom. Tento zvyk se do dnes zachoval.

Francouzská mariánská encyklopedie

NOVÝ SEMINÁŘ NA KUBĚ

Po dvou letech výstavby byl na Kubě otevřen nový kněžský seminář. Je to první stavba toho druhu po padesáti letech. Seminář může přijmout 100 seminaristů. Stavbu financovala italská biskupská konference.

PAPEŽOVA DOVOLENÁ

Benedikt XVI. bude trávit svou dovolenou v Jižním Tyrolsku v diecézi Bosen – Brixen. Biskupství již rozděluje 6500 vstupenek na modlitbu Anděl Páně s papežem 3. a 10. srpna. Papež už dostává pozvání na koncerty a jedna osoba ho chce dokonce pozvat k sobě domů, aby mu připravila jeho oblíbené jídlo.

Kath-net

Kamarádi cyklisté! Zveme Vás pod orelské perutě, abyste se s námi v roce 2008 rozjeli volně po české vlasti. Pozdravte ji s námi z cyklistického sedla! A.ho.J!

31. 5. - 1. 6. - Cyklistická výprava Kladno - Nechranická přehrada, koupání (u Kadaně) - Počaply v Litoměřic. V Počaplech mše sv., nocleh. Druhý den labskou vinařskou cyklostezkou do Roudnice n. L., Říp, Velvary, Kladno. Trasa: 93,5 kilometru. (OŽS)

16. 6. - Cyklistický výlet do Dobřan (Plzeňsko). Návštěva místních kostelů a pivovaru. Po domluvě je možné prodloužení trasy. Výchozí bod Plzeň. Trasa: minimálně 40 km (možno prodloužit). Info OŽK.

21. 6. - Orelská cyklistická pouť ke svatě Zdislavě. Start v 9.00 hod. na vlakovém nádraží Mnichovo Hradiště. Trasa: Mnichovo Hradiště - Jablonné v Podještědí, poutní místo sv. Zdislavy (40 km) - Český Dub (70 km), možný nocleh. Cesta domů individuálně. Možnost připojit se ke členům OŽS, kteří pojedou domů na kolech. Přihlášky do 16. 6. 2008 na orel.zupa.sv.zdislavy@quick.cz nebo na adrese dp. Vít Jůza, Loukov 1, 513 01 p. Semily. Propozice na web.quick.cz/orel.zupa.sv.zdislavy. Tel. 481 685 237, 732 943 265. (OŽZ)

17. - 20. 7. - Cyklistický pobyt lužickosrbské mládeže na Dobříšsku (Slapy, Sedlčansko, Brdy, Střední Povltaví). Otevřená akce. (OŽS)

19. 7. - Cyklistický výlet k hrobu pátera Lauba u příležitosti výročí vysvěcení praporu Orla jednoty Plzeň. Plzeňsko. Orel jednoty Plzeň (info OŽK).

2. - 3. 8. - Cyklistický memoriál bratra Kubeše. Plzeňsko. V sobotu za krásami Plzeňska s návštěvou rotundy sv. Petra ve Starém Plzenci. V neděli po mši sv. v případě dobrého počasí výlet na plzeňské rybníky s možností koupání. V opačném případě alternativní program (Orel jednoty Plzeň, OŽK), info OŽK.

14. - 17. 8. - Cyklistika v Horní Lužici (Sasko, Německo), ve spolupráci s lužickosrbským Sokolem. (OŽS)

Zástupci organizátorů: Kraj Praha - br. Petr Kolář (Orel župa Pospíšilova, OŽP), kolarovi@volny.cz • Liberecký kraj - br. dp. Vít Jůza (Orel župa sv. Zdislavy, OŽZ), orel.zupa.sv.zdislavy@quick.cz • Plzeňský kraj - br. Petr Schiller (Orel župa Kozinova, OŽK), Schiller.p@centrum.cz • Středočeský kraj - br. Stanislav Vejvar (Orel župa Svatováclavská, OŽS), standa.vejvar@volny.cz • Ústecký kraj - br. Lukáš Tomko (Orel župa Trochtova, OŽT), Tomko.Lukas@seznam.cz.

EDITORIAL - dokončení ze str. 2

ovšem zcela opačná. Pokora není nic jiného než uznaná skutečnost a pravda. Jedině opravdová pokora nás staví právě na to místo, které nejvíce odpovídá pravdě o naší opravdové důstojnosti, a to je také jediné místo, odkud můžeme správně hodnotit důstojnost všeho ostatního bytí, od toho nejvyššího a nejvznešenějšího až po to nejnižší. Nikde nevyuniká pravda o naší přirozenosti tak zřetelně jako tváří v tvář Boží nedostupné a nepostižitelné Nekonečnosti. Jsou lidé, kteří jsou z takové představy nešťastní, ačkoliv právě ona pro nás představuje ve skutečnosti naše největší štěstí a největší jistotu.

Naše sebevědomí a sebejistota se zakládá často na tom, že přeceňujeme své polovičaté znalosti, jako bychom pronikli již k samé podstatě věci. Je však známo, že např. skuteční přírodovědci jsou v tomto sebevědomí tím skromnější a tím opatrnější, čím hlouběji pronikli do tajemství poznání. Stvořený svět jako Boží dílo nese v sobě značnou míru podobnosti s Tvůrcem. I přírodní zákonitosti mají v sobě jakýsi nástin Boží nekonečnosti. Čím více jsme poznali, tím více je před námi toho, co jsme ještě nepoznali. Kolikrát už lidé museli konstatovat, že to, co poznali a čím si tak byli jisti, je ve skutečnosti zcela jinak.

Když mluvíme o nekonečnu, vztahujeme zpravidla tento pojem buďto na čas, nebo na prostor. Mluvíme například o nekonečném vesmíru jako prostoru bez hranic, nebo o věčnosti jako o trvání bez konce. Ale nejvládnější nekonečno existuje především v oblasti bytí a jako takové se může týkat jen jedné jediné bytosti, a tou je Bůh. Jeho nekonečnost má za následek, že ať nám Bůh dá jakkoliv hluboko nahlédnout do tajemství svého bytí, stojíme stále jako na samém začátku. Pro to, co jednou o Bohu poznáme, nemáme zatím vůbec slov, která by to mohla alespoň naznačit. I nyní, když

si vypomáháme lidskými pojmy a představami, jako jsou svatost, krása, sláva, vznešenost, velebnost, má to všechno daleko ke skutečnosti, protože si je vypůjčujeme z poznání našeho lidsky omezeného řádu, do kterého se řád Boží nekonečnosti vměstnat nedá.

Abychom byli konkrétní: Chtěl-li nám Ježíš přiblížit Boží lásku k nám a jeho starostlivost o nás, neměl jiné slovo a jiný pojem, který my známe, než právě pojem otcovství. Ale to je vlastně jen velice přibližný náznak Boží skutečnosti. I kdybychom mohli shromáždit konkrétně v jedné osobě nejlepší vlastnosti všech nejlepších otců všech dob, bylo by to ve srovnání s mírou a kvalitou Božího „otcovství“ stále naprosto nedostatečné.

Boží nekonečná vznešenost a velikost by byla pro nás doslova děsivá a zdrcující, kdyby ovšem ona nekonečnost neplatila i o míře a velikosti jeho lásky k nám. Ve svých obtížích a problémech spoléháme často na odborníky. Například ve vážné nemoci bychom nejraději vyhledali nejpřednější a vynikající kapacity. Ani největší superlativy a nejvyšší stupně odbornosti však nezajišťují u nikoho z lidí stejně vysoký stupeň ochoty, vstřícnosti a starostlivého zájmu uplatnit svou kvalifikaci bezvýhradně v náš prospěch. Bůh je jediná „kapacita“, která má v nejvyšší a nekonečné míře všechny předpoklady k tomu, aby se nás kdykoliv ujala a pomohla nám nejen nejlepším a nejkvalifikovanějším způsobem, ale také s nejvyšší a nekonečnou starostlivostí nejlaskavějšího otce pečujícího o své nade vše milované děti.

Právě protože je tolik vymyšlených a zkomolených bohů, tolik falešných, a dokonce záměrně zkreslených představ s nimi spojených, musíme vynakládat ustavičně velké úsilí, abychom svou představu jediného a pravého Boha očistili ode všech nepravých příměsí a zachovali si ji

v co nejčistší autentické podobě: Trojjediný Bůh je ničím nemezený, tedy nekonečný „souhrn“ Dobra, Pravdy a Krásy. Toto nekonečné Dobro, Pravda a Krása stojí za vším, co učinil, činí a učiní, za vším, co řekl, říká a řekne. Trojjediný Bůh je jediný Autor, za jehož každým dílem i slovem stojí známka nejvyšší a neotřesitelné kvality. Za vším, co pro nás činí a s čím se na nás obrací, stojí jeho nekonečný zájem o naše nekonečné dobro. S živým a přítomným vědomím této „známky nejvyšší kvality“ se musíme dívat na všechno jeho stvoření i na všechno jeho zjevení. I když do Božího nekonečného řádu vlastně nevidíme, musíme připustit jeho bezprostřední souvislost se vším pozemským, vším, co nazýváme přirozené a lidské. Bez tohoto vědomí neexistuje opravdové poznání ani ve věcech přirozeného řádu. Věda, která ho nebere na vědomí, je ve skutečnosti souhrn pojmů, pouček a pravidel, které ve své poslední a rozhodující otázce visí ve vzduchoprázdnu, ať už se snaží tuto prázdnotu vyplnit čímkoliv.

Tím spíše je vědomí a přesvědčení o „Boží nekonečné kvalitě“ nezbytné pro pochopení a ocenění nadpřirozeného řádu. Teprve až budeme doopravdy nazírat Boží „nevyčerpatelnost“ Dobra, Pravdy a Krásy, což představuje také nejvyšší míru nekonečné blaženosti, začneme poznávat, co to znamenalo, když se tento nekonečný Bůh rozhodl opustit svou vlastní nekonečnost a blaženost a vstoupit do naší lidské bídy a omezenosti. Budeme pak celou věčnost dohánět to, co jsme účt k tomuto nekonečnému Božímu pokoření zůstali zde na zemi dlužní. O vznešenosti a velikosti tajemství Boží Trojice musíme ustavičně rozjímat nikoliv s tím úmyslem, abychom do něho pronikli, ale abychom v sobě prohlubovali vědomí oné nekonečné Velikosti, protože ona je měřítkem všeho, co od Trojjediného Boha přijímáme.

Víme opravdu, „komu jsme uvěřili“? Je to opravdu všem lidem zjevné a zřejmé z veškerého našeho jednání? Přijímáme v tom smyslu každé slovo Ježíše Krista, který je současně Bůh i osobní Boží vyslanec k lidem, za nímž stojí autorita tohoto nekonečného Boha, na jehož moudrost je dokonalé spolehnutí? Nemůžeme udělat nic lepšího, než se při každém svém kroku ptát, jak to Bůh s námi vlastně myslí a co od nás očekává. Když nám např. říká: „Nepočítejte úzkostlivě, Otec nebeský ví, co potřebujete,“ říká nám to, co ví z první ruky. Podle toho se také máme chovat. Pán ukládá svým učedníkům: „Neberte si mošnu ani náhradní obuv, ale jděte, hlásejte, uzdravujte, vyhánějte zlé duchy. Všechno ostatní vám bude přidáno, a budete-li dbát na mé slovo, budete dělat ještě větší skutky než já.“ Platí to ještě, nebo už to neplatí? To pozná jen ten, kdo to vyzkouší. Matka Tereza to zkoušela, a nikdy ji to nezklamalo a vždycky to platilo. S podobnou vírou se dala do práce matka Angelika a z ničeho vybudovala celosvětovou televizní síť NTW. Rovněž pater Werenfried van Straten se na to spolehl, a také zakusil, že se na platnosti Pánových slov nic nezměnilo. Mění se jen a slábne naše víra, naše přesvědčení a naše praxe. Záleží na nás, zda podobné pozitivní příklady budeme považovat za výjimky, které potvrzují pravidlo, nebo za výzvu a cestu, po které jsme měli kráčet od počátku. Úspěšný plantážník z podobnosti, který si myslel, že má mnoho zboží na mnoho let, by se setkal s velkým pochopením a uznáním u mnoha lidí tohoto světa, ale bylo mu řečeno, že si při vší své chytrosti a vypočítavosti počíná jako blázen.

Nemáme ještě dost zkušeností, že na pozemské poslance a soudy není spolehnutí? Neměli bychom se spolehnout opět na opravdový a důsledný způsob křesťanského života?

-/š-

TELEVIZE

NOE

■ Vysílání denně 8.00 - 13.00 a 16.00 - 1.00
■ Denně: 8.00; 16.00 - Programová nabídka TV NOE
Podrobnosti na www.tvnoe.cz ■ Změna programu vyhrazena.

Neděle 18. 5. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.04 Z pokladů duše **8.10** Evangelium (P) **8.25** O slovanství - kardinál Tomáš Špidlík SJ (P) **8.40** Nadšení pro dům **9.10** Ecce homo: Ing. Ján Paulík **9.15** Pro zdraví **9.25** Pro vita mundi (82) - Mgr. Mojmir Kovář **10.05** Porcelán a jeho výroba **10.30** Mše svatá z kostela sv. Václava v Ostravě s farností Nedašov a Brumov-Bylnice (L) **11.55** Polední modlitba se Sv. otcem Benediktem XVI. (L) **12.15** Zpravodajské Noeviny **12.25** Léta letí k andělům (13) - Marek Orko Vácha **12.45** Na koberečku (44) **13.00** Worship - chvály v kostele sv. Václava v Ostravě **16.00** Programová nabídka TV NOE **16.05** Exit 316 (35. díl): Iluze **16.35** Primiční homilie P. Petra Beneše **16.55** Hlubinami vesmíru s Kamilem Hornochem **17.35** Ve jménu Ježíše (25. díl): Křesťanská Evropa (P) **17.55** Sněžka **18.25** Cesty za poznáním: Colorado Nat Museum, Krimmler Wasserfalle, Selours Game Reserve **19.05** Přírodní zázraky Evropy (12/12) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Octava dies (481) (P) **20.35** Koncert královský - Kaemika corni (P) **21.35** Porcelán a jeho výroba **21.50** Loutky, děti, obrázky a písničky... **22.05** Misijní magazín (22) **23.05** První čtení **23.30** Noemova pošta SPECIÁL 2008 **0.55** Evangelium **1.00** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Pondělí 19. 5. 2008: 7.00 Programová nabídka TV NOE
7.05 Noemova pošta SPECIÁL 2008 **8.35** Na koberečku (44) **8.50** Primiční homilie P. Petra Beneše **9.10** Octava dies (481) **9.35** Cesty za poznáním: Karelia **10.05** Nadšení pro dům **10.35** Vzpomínka na brněnskou operetu (P) **10.50** Národní parky Afriky (2/2) **11.40** Bolek a Lolek (53. díl): Ošklivé káčátko **11.55** Z pokladů duše (P) **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Pro vita mundi (52) - Marie Kučerová, FMA **12.40** Zpravodajské Noeviny **12.50** Čteme z křesťanských periodik **13.00** Vysílací přestávka s Radiem Proglas **16.00** Programová nabídka TV NOE **16.05** Potkal jsem Boha v temnotě **16.35** Vzpomínka na brněnskou operetu **16.50** Pro vita mundi (81) - P. Vojtěch Kodet **17.30** Exit 316 (35. díl): Iluze **17.50** Zpravodajské Noeviny **18.05** Sněžka **18.35** Bolek a Lolek (54. díl): Popelka (P) **18.45** Cesty za poznáním: Karelia **19.15** Čteme z křesťanských periodik **19.20** O slovanství - kardinál Tomáš Špidlík SJ **19.35** Litanie loretánské **20.00** Z pokladů duše **20.05** Krásy Čech a Moravy - Křivoklát (P) **20.35** Na koberečku (45) (P) **20.50** Zpravodajské Noeviny **21.00** Ecce homo: Ing. Ján Paulík **21.05** Noční univerzita: P. Michael Slavík - Horlivost pro Hospodina **21.55** Potkal jsem Boha v temnotě **22.30** Octava dies (481) **23.00** Kaemika corni **0.30** Starý člověk mezi námi **1.00** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Úterý 20. 5. 2008: 7.00 Programová nabídka TV NOE
7.05 Octava dies (481) **7.40** Primiční homilie P. Petra Beneše **8.05** Krásy Čech a Moravy - Křivoklát **8.30** Potkal jsem Boha v temnotě **9.00** Pro vita mundi (82) - Mgr. Mojmir Kovář **9.40** Cesty za poznáním: Victoria, Mekong Delta, Lemmenjoki **10.10** Kulatý stůl na téma: Duchovní služba (nejen) v armádě **11.40** Bolek a Lolek (54. díl): Popelka **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Každý se nějak jmenuje (MFF Strážnice 2007) **12.40** Léta

letí k andělům (13) - Marek Orko Vácha **13.00** Vysílací přestávka s Radiem Proglas **16.00** Programová nabídka TV NOE **16.05** Pro vita mundi (81) - P. Vojtěch Kodet **16.45** Na koberečku (45) **17.00** Zpravodajské Noeviny **17.10** Potkal jsem Boha v temnotě **17.40** Cesty za poznáním: Victoria, Mekong Delta, Lemmenjoki **18.10** Dětská televize (5/2008) (P) **18.35** Bolek a Lolek (55. díl): Čarodějovo zrcadlo (P) **18.45** O slovanství - kardinál Tomáš Špidlík SJ **19.00** Čteme z křesťanských periodik **19.05** Cesty za poznáním: Yosemiteký národní park **20.05** Bez hábitu: Piaristé - Strážnice (P) **21.05** Tygři oceánů 6/15 (P) **21.35** Jen jeden plat **22.00** Ecce homo: Ing. Ján Paulík **22.05** Krásy Čech a Moravy - Křivoklát **22.35** Octava dies (481) **23.05** Hlubinami vesmíru s Kamilem Hornochem **23.50** Cesty za poznáním: Victoria, Mekong Delta, Lemmenjoki **0.20** Pro vita mundi (52) - Marie Kučerová, FMA **0.55** Zpravodajské Noeviny **1.00** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Středa 21. 5. 2008: 7.00 Programová nabídka TV NOE
7.05 Bez hábitu: Piaristé - Strážnice **8.05** Ecce homo: Ing. Ján Paulík **8.10** Tygři oceánů 6/15 **8.40** Na koberečku (45) **8.55** Hlubinami vesmíru s Kamilem Hornochem **9.35** Vzpomínka na brněnskou operetu **9.45** Zpravodajské Noeviny **9.55** Cesty za poznáním: Jabrin, Egyptian museum, Les Baux de Provence **10.30** Přímý přenos generální audience papeže Benedikta XVI. **11.55** Z pokladů duše **12.05** Pro zdraví **12.15** Pro vita mundi (81) - P. Vojtěch Kodet **13.00** Vysílací přestávka s Radiem Proglas **16.00** Programová nabídka TV NOE **16.05** Zpravodajské Noeviny **16.15** Noční univerzita: P. Michael Slavík - Horlivost pro Hospodina **17.05** Čteme z křesťanských periodik **17.10** Loutky, děti, obrázky a písničky... **17.20** Cesty za poznáním: Yosemiteký národní park **18.15** Exit 316 (36. díl): Zlozvyky (P) **18.35** O Mlsálkovi (3/18) **18.45** Pro vita mundi (82) - Mgr. Mojmir Kovář **19.25** Litanie loretánské **19.55** Z pokladů duše **20.00** Insita v Srbsku (P) **20.40** Pro zdraví (P) **20.50** Prostě aby si hráli a neblbli **21.00** Potkal jsem Boha v temnotě **21.30** Krásy Čech a Moravy - Křivoklát **22.00** Sněžka **22.30** Hlubinami vesmíru s Kamilem Hornochem **23.10** Záznam přenosu z generální audience papeže Benedikta XVI. **0.40** Léta letí k andělům (13) - Marek Orko Vácha **1.00** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Čtvrtek 22. 5. 2008: 7.00 Programová nabídka TV NOE
7.05 Hlubinami vesmíru s Kamilem Hornochem **7.45** O slovanství - kardinál Tomáš Špidlík SJ **8.05** Octava dies (481) **8.35** Dětská televize (5/2008) **9.00** Noční univerzita: P. Michael Slavík - Horlivost pro Hospodina **9.55** Exit 316 (36. díl): Zlozvyky **10.15** Sněžka **10.40** Pro zdraví **10.50** Krásy Čech a Moravy - Křivoklát **11.20** Exit 316 (36. díl): Zlozvyky **11.40** Bolek a Lolek (55. díl): Čarodějovo zrcadlo **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Cesty za poznáním: Yosemiteký národní park **13.00** Vysílací přestávka s Radiem Proglas **16.00** Programová nabídka TV NOE **16.05** Krásy Čech a Moravy - Křivoklát **16.35** Čteme z křesťanských periodik **16.40** O slovanství - kardinál Tomáš Špidlík SJ **16.50** Na

koberečku (45) **17.05** Sněžka **17.35** Cesta k církvi: Život a osud otce Alexandra Meně (P) **18.35** Bolek a Lolek (56. díl): Drak (P) **18.45** Ecce homo: Nádej (P) **18.50** Z pokladů duše **19.00** Mše svatá o slavnosti Nejsv. Kristova Těla a Krve (L) **21.00** Zpravodajské Noeviny (P) **21.10** Pro vita mundi (83) - Mgr. Monika Guňková (P) **21.50** Potkal jsem Boha v temnotě **22.00** Sněžka **22.45** Vzpomínka na brněnskou operetu **23.00** Tygři oceánů 6/15 **23.30** Kulatý stůl na téma: Duchovní služba (nejen) v armádě **1.00** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Pátek 23. 5. 2008: 7.00 Programová nabídka TV NOE
7.05 Noční univerzita: P. Michael Slavík - Horlivost pro Hospodina **7.55** Ecce homo: Nádej **8.05** Cesta k církvi: Život a osud otce Alexandra Meně **9.05** Insita v Srbsku **9.45** Bez hábitu: Piaristé - Strážnice **10.45** Cesty za poznáním: Victoria, Mekong Delta, Lemmenjoki **11.15** Octava dies (481) **11.40** Bolek a Lolek (56. díl): Drak **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Ve jménu Ježíše (25. díl): Křesťanská Evropa **12.30** Potkal jsem Boha v temnotě **13.00** Vysílací přestávka s Radiem Proglas **16.00** Programová nabídka TV NOE **16.05** Záznam přenosu z generální audience papeže Benedikta XVI. **17.30** Žít cestou (P) **18.00** Pro zdraví **18.10** Zpravodajské Noeviny **18.15** Exit 316 (36. díl): Zlozvyky **18.35** Bolek a Lolek (57. díl): Karkulka (P) **18.45** Pro vita mundi (83) - Mgr. Monika Guňková **19.30** Litanie loretánské **20.00** Z pokladů duše **20.05** Kulatý stůl na téma: Adopce na dálku (L) **21.45** Krásy Čech a Moravy - Křivoklát **22.15** Ecce homo: Nádej **22.20** Prostě aby si hráli a neblbli **22.30** Zpravodajské Noeviny **22.40** Noční univerzita: P. Michael Slavík - Horlivost pro Hospodina **23.30** Bez hábitu: Piaristé - Strážnice **0.30** Octava dies (481) **1.00** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Sobota 24. 5. 2008: 7.00 Programová nabídka TV NOE
7.05 Cesty za poznáním: Yosemiteký národní park **8.04** Ecce homo: Nádej **8.10** Na koberečku (45) **8.30** Ve jménu Ježíše (25. díl): Křesťanská Evropa **8.55** Cesty za poznáním: Wadi Rum, Chobe River, Waterfalls Northern Iceland (P) **9.25** Žít cestou **9.45** Exit 316 (36. díl): Zlozvyky **10.05** Čteme z křesťanských periodik (P) **10.10** Cesta k církvi: Život a osud otce Alexandra Meně **11.05** Pro vita mundi (52) - Marie Kučerová, FMA **11.45** O Mlsálkovi (4/18) (P) **11.55** Z pokladů duše **12.05** Vzpomínka na brněnskou operetu **12.20** Jen jeden plat **12.50** Čteme z křesťanských periodik **13.00** Vysílací přestávka s Radiem Proglas **16.00** Programová nabídka TV NOE **16.05** Léta letí k andělům (14) - Olga Kopecká-Valeská **16.25** Potkal jsem Boha v temnotě **16.55** Pro zdraví **17.05** Krásy Čech a Moravy - Křivoklát **17.30** O slovanství - kardinál Tomáš Špidlík SJ **17.45** Dětská televize (5/2008) **18.05** Vzpomínka na brněnskou operetu **18.20** Na koberečku (45) **18.35** O Mlsálkovi (4/18) **18.45** Zpravodajské Noeviny **18.55** Cesty za poznáním: Wadi Rum, Chobe River, Waterfalls Northern Iceland **19.25** První čtení (P) **19.50** Čteme z křesťanských periodik **20.00** Z pokladů duše **20.05** Žít a spívat (P) **20.30** Noční univerzita (P) **20.50** Cesta k církvi: Život a osud otce Alexandra Meně **21.45** Léta letí k andělům (13) - Marek Orko Vácha **22.10** Cesty za poznáním: Yosemiteký národní park **23.00** Pro vita mundi (83) - Mgr. Monika Guňková **23.40** Insita v Srbsku **0.05** Colours 2006 Havlovi **1.00** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Liturgická čtení

Neděle 18. 5. – slavnost Nejsvětější Trojice

1. čt.: Ex 34,4b-6.8-9
Dan 3,52.53.54.55.56

Odp.: ...*chvályhodný a svrchovaný velebený navěky.*

2. čt.: 2 Kor 13,11-13

Ev.: Jan 3,16-18

Slovo na den: Aby svět byl skrze něho spasen.

Pondělí 19. 5. – ferie

1. čt.: Jak 3,13-18

Ž 19(18),8.9.10.15

Odp.: 9a (*Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci.*)

Ev.: Mk 9,14-29

Slovo na den: Věřim! Pomoz mé nevěře!

Úterý 20. 5. – památka sv. Klementa Marie Hofbauera (v Čechách: nez. pam. sv. Klementa M. Hofbauera)

1. čt.: Jak 4,1-10

Ž 55(54),7-8.9-10a.10b-11a.23

Odp.: 23a (*Svou starost hoď na Hospodina, a on tě zachová.*)

Ev.: Mk 9,30-37

Slovo na den: O čem jste cestou rozmlouvali?

Středa 21. 5. – nez. pam. sv. Kryštofa Magallanese a druhů (v brněnské diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Jak 4,13-17

Ž 49(48),2-3.6-7.8-10.11

Odp.: Mt 5,3 (*Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.*)

Ev.: Mk 9,38-40

Slovo na den: Nebraňte!

Čtvrtek 22. 5. – slavnost Těla a Krve Páně

1. čt.: Dt 8,2-3.14b-16a

Ž 147,12-13.14-15.19-20

Odp.: 12a (*Jeruzaléme, oslavuj Hospodina! Nebo: Aleluja.*)

2. čt.: 1 Kor 10,16-17

Ev.: Jan 6,51-58

Slovo na den: Dát jíst svoje tělo.

Pátek 23. 5. – ferie

1. čt.: Jak 5,9-12

Ž 103(102),1-2.3-4.8-9.11-12

Odp.: 8a (*Hospodin je milosrdný a milostivý.*)

Ev.: Mk 10,1-12

Slovo na den: Bůh učinil lidi.

Sobota 24. 5. – nez. sobotní pam. P. Marie

1. čt.: Jak 5,13-20

Ž 141(140),1-2.3+8

Odp.: 2a (*Má modlitba, Pane, ať je před tebou jako kadidlo.*)

Ev.: Mk 10,13-16

Slovo na den: Zehnal jim.

FATYM Vranov nad Dyjí srdečně zve na **III. cyklopout' z Vranova nad Dyjí do Jeníkova u Duchcova k Panně Marii – Matce Důvěry**. Start cyklopoutě: **neděle 22. 6. 2008** od kostela ve Vranově nad Dyjí v 15.00 hod. • první nocleh v neděli v Nové Řiši, druhý nocleh v pondělí na Sázavě, třetí nocleh v úterý v Brozanech • vyvrcholení cyklopoutě: přibližně v 11.11 hod. mše svatá v kostele sv. Petra a Pavla v Jeníkově. Nocuje se pod střechou ve vlastním spacáku na vlastní karimatce. Zavazadla poveze doprovodné vozidlo. **Přihlásit se** můžete na faře ve Vranově n./D. na čísle 515 296 384 nebo e-mailem na vranov@fatym.com. Pokud nebude 14 dní předem přihlášeno alespoň 8 účastníků, cyklopout' se konat nebude.

III. československé setkání Mariánského kněžského hnutí na Sv. Hostýně – sobota 24. 5. 2008

Program: 7.30 radostný růženec (kostel v Bystřici pod Hostýněm) • 8.30 mše sv. (kostel v Bystřici pod Hostýněm) • 9.30 eucharistický průvod na Sv. Hostýně • 13.00 adorace s požehnáním (bazilika na Sv. Hostýně) • 13.30 přednáška v kostele • 14.00 mariánské večeradlo, růženec • 15.00 mše sv. • po mši sv. průvod se sochou Panny Marie, zakončení.

Organizační pokyny: Od vlakového nádraží v Bystřici pod Hostýněm jede MHD na Sv. Hostýně takt: 7.35, 8.25, 8.30, 9.45, 10.30, 11.20, 12.25. Pokud chcete dojet na Sv. Hostýně autem, musíte mít povolenku od městské policie (na zámečku). Záloha 100 Kč pro osobní automobil, 500 Kč pro autobus. **Blíže informace:** pan Rybář (Slovensko), tel.: +421 905 354 626 nebo P. Jiří Polásek, tel.: +420 571 654 889.

„A ukázu vám ještě vzácnější cestu“ (1 Kor 12,31)

Sestry karmelitánky zvou děvčata od 18 do 30 let na **exercicie**, které se uskuteční ve dnech **14.-18. 7. 2008 v klášteře ve Štíplě**. Pokud máš zájem, tak nás kontaktuj telefonicky na čísle 577 914 262 nebo písemně na adresu: Kongregace Sester karmelitánek, „Institut Naší Paní z Karmelu“, Mariánské nám. 56, 763 14 Zlín-Štípa, e-mail: karmel@volny.cz.

„Záračná medailka“ – přívěs na řet., zlato 14kar.: malá (14 mm) – 890 Kč, střední (16 mm) – 1450 Kč, velká (19 mm) – 2300 Kč. Zlaté růžencové prsteny – cca 2300 Kč (podle váhy). Zasiíláme na dobírku + pošt. a bal. do tří týdnů. Objednávky na adrese: L. Novotná, Wolkerova 48, 779 00 Olomouc, mobil: 721 428 521.

Poutě na Svatém Antonínku v Blatnici pod Sv. Antonínkem v roce 2008:

1. 6. – pouť Matice svatoantonínské – 10.15 hod. (P. Václav Vrba, děkan Veselí nad Moravou) • **13. 6. – domácí pouť ke cti sv. Antonína** – 17 hod. (P. Alfréd Volný, ředitel Teologického konviktu) • **15. 6. – hlavní pouť ke cti sv. Antonína**, kdy slavíme 340 let od založení poutního místa. Mše sv. v 8, 9 a 10.15 hod. Mši svatou v 10.15 hod. slaví Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký – bude žehnat nový liturgický prostor. Slavnost bude pokračovat ve 14 hod. svátostným požehnáním a po něm bude následovat odpolední kulturní program – cimbálová muzika, ochotnické divadlo, ochutnávka vín atd. • **29. 6. – pouť sv. Petra a Pavla**. Mše sv. v 9 a 10.15 hod. (P. Jan Linhart, spirituál Teologického konviktu) • **13. 7. – pouť nemocných** – 15 hod. (P. Zdeněk Stodůlka, farář farnosti Blatnice pod Sv. Antonínkem).

BREVIÁŘ PRO LAIKY

17. – 24. KVĚTNA

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 18. 5.	PO 19. 5.	ÚT 20. 5.	ST 21. 5.	ČT 22. 5.	PÁ 23. 5.	SO 24. 5.									
Antifona	746	842	1044	1164	1722	1941	1075	1197	759	856	1106	1230	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	785	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	746	842	1045	1164	1723	1941	1076	1197	759	856	1107	1231	1666	1883		
Antifony	747	843	1046	1165	1062	1182	1076	1198	760	857	1107	1232	1123	1248		
Žalmy	813	914	1046	1166	1062	1183	1076	1198	813	914	1108	1232	1124	1249		
Krátké čtení a zpěv	748	843	1049	1169	1724	1942	1079	1201	761	857	1111	1235	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	748	843	1049	1169	1320	1534	1080	1202	761	858	1111	1235	1669	1886		
Prosby	748	843	1049	1169	1724	1943	1080	1202	761	858	1111	1236	1655	1886		
Závěrečná modlitba	749	844	1050	1170	1320	1534	1080	1536	762	859	1112	1236	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	749	845	1050	1171	1066	1187	1081	1203	762	859	1112	1237	1127	1253		
Antifony	749	845	1051	1171	1066	1188	1081	1203	763	860	1113	1237	1128	1253		
Žalmy	818	919	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1265	1403	1113	1238	1128	1254		
Krátké čtení	749	845	1054	1174	1069	1190	1084	1206	763	860	1115	1240	1130	1256		
Závěrečná modlitba	749	844	1054	1174	1069	1191	1084	1206	762	859	1116	1240	1131	1256		
Nešpory:																
Hymnus	742	837	750	846	1055	1176	1727	1946	755	851	764	861	1117	1242	1132	1258
Antifony	743	838	751	847	1056	1177	1071	1193	756	852	765	862	1118	1243	1133	1259
Žalmy	743	838	751	847	1057	1177	1072	1193	756	852	765	862	1118	1243	1133	1259
Kr. čtení a zpěv	745	840	753	849	1059	1179	1730	1949	758	854	767	864	1120	1246	1135	1261
Ant. ke kant. P. M.	745	841	753	850	1059	1180	1320	1535	758	855	767	864	1121	1246	695	785
Prosby	745	841	754	850	1059	1180	1731	1950	758	855	767	865	1121	1246	1135	1261
Záv. modlitba	749	844	749	844	1060	1181	1320	1534	762	856	762	859	1122	1247	696	786
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1238	1374	1242	1379	1260	1398	1238	1374

**Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je v roce 2008 otevřena také o těchto sobotách
v době od 7.30 do 12 hodin: 17. 5. • 24. 5. • 31. 5.**

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

MUŽ, KTERÝ SÁZEL STROMY

Jean Giono • Z francouzštiny přeložila Zdeňka Stavinohová

Autor se tímto dílem vrací ke své původní fascinaci prostým člověkem a jeho dokonalým splynutím s přírodou. Obraz provensálského pastýře je vyzdvižením neokázalé vytrvalé činnosti, která si nedělá nárok na odměnu, a přece je svým výsledkem podobná aktu stvoření.

Vyšehrad, spol. s r. o. • Dotisk třetího vydání
Křídový papír, váz., přebal, 120 x 157 mm, 56 stran, 148 Kč

OTEC PIO Z PIETRELCINY

A. Negrisolo - N. Castello - S. M. Manelli • Z italských přeložil Ctirad Václav Pospíšil

Knihu napsali tři kněží – duchovní synové otce Pia, kteří tohoto chudého bratra z Pietrelciny velmi dobře znali. Nevydávají přítom pouze své osobní svědectví, ale provádějí zejména hlubokou duchovní studii, pronikají do tajů spirituality otce Pia, do jeho pojetí kněžství a mystiky.

Karmelitánské nakladatelství • Dotisk prvního vydání
Váz., 130 x 190 mm, 240 stran, 229 Kč

OMALOVÁNKY

ŽIVOT SV. PAVLA

Franca Vitaliová

Omalovánky s krátkým vyprávěním ze života apoštola sv. Pavla.

Paulinky • Brož., 164 x 234 mm, 16 stran, 32 Kč

DVD - FILM

ZJEVENÍ VE FATIMĚ

Režie: Daniel Costelle

Hraný barevný film podle zápisků sestry Lucie rekonstruuje život fatimských pasáček. Jde o jednoduchý a zároveň silný příběh, který zachycuje prostotu dětí i fakt, jak se změnil, ale také reakce okolí, těžkosti i přibývající počet těch, kteří uvěřili v pravdivost jejich vidění. Události z roku 1917 jsou zahrnovány do záběrů ze setkání sestry Lucie s Janem Pavlem II. Film v sobě nese hluboké poselství Matky Boží celému lidstvu.

Paulinky • DVD, český dabing
90 minut, 190 Kč

**Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz**

772 00 Olomouc 2
147/2002
P.P.

D + I

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1